

Heidy van Beurden & Tinus Smits, arts

Inenten Niet zonder risico!

Vaccinatie,
de onverwachte oorzaak
van:
allergieën, oververmoeidheid,
gewrichtspijn, astma, hoofdpijn, spierpijn en
tal van andere chronische
klachten

September 2001

© september 2001 MixMedia B.V.
Alle rechten voorbehouden.
Tekst: Heidy van Beurden
Gebaseerd op de praktijkervaringen van: Tinus Smits, arts
Vormgeving: Hans Luijendijk
Omslagontwerp: Theo van Gerwen Design
ISBN 90-215-9758-6
D/2001/0108/237
NUGI 732

Inhoud

Voorwoord 9

1. De onverwachte oorzaak van talloze klachten 10
2. Onderbelicht door onbekendheid 12
 - Onvolledig beeld van een aantal complicaties 14
 - Vereniging Kritisch Prikken 15
 - Subjectief gebruik van wetenschappelijke cijfers 16
3. Wat zijn vaccins? 19
 - De standaardvaccinaties uit het RVP 20
 - difterie
 - tetanus
 - polio
 - Hib-ziekten
 - bof 21
 - mazelen
 - rodehond
 - kinkhoest
 - Combinatievaccins 22
 - Kanttekening bij het verloop van ziekten 23
4. Post Vaccinaal Syndroom nader bekeken 24
 - Acute klachten 24
 - Chronische klachten 25
 - Onderzoek naar vóórkomen van klachten 25
 - De meest voorkomende klachten bij het PVS 26
 - Wanneer ontstaat het PostVaccinaal Syndroom? 27
 - Klachten na enkele jaren 28
 - Hoe kunnen zoveel klachten ontstaan? 28
5. Gedragsstoornissen 30
6. Ontwikkelingsstoornissen 32
7. Algehele afweer/chronische klachten 33
8. Epilepsie 36
9. Volwassenen en het Post Vaccinaal Syndroom 38
 - Klachten vaak bestempeld als 'psychisch' 40
 - Behandeling net als bij kinderen 42
10. Diagnose, behandeling en preventie 42
 - Diagnose stellen 43
 - Homeopathische behandeling 44
 - Preventie 46
 - Niet op eigen houtje 47

12. Vaccineren kan ook anders 48
- Schipperen tussen gevoel en sociale druk 49
13. Informatie 53

Voorwoord

In Nederland wordt op grote schaal ingeënt. Kinderen, ouderen (de bekende 'grieprik'), risicogroepen, reizigers naar verre landen - ze krijgen er allemaal mee te maken. Toch zijn er steeds meer aanwijzingen dat inentingens soms forse bijwerkingen kunnen hebben. Bronchitis, oververmoeidheid, allergieën, het zijn maar een paar voorbeelden van klachten die kunnen ontstaan, maar die meestal niet in verband worden gebracht met vaccinatie. De verschijnselen die kunnen optreden na een vaccinatie noemen we het Post Vaccinaal Syndroom of kortweg PVS.

Homeopathisch arts drs. Tinus Smits uit Eindhoven zegt hierover: "Post Vaccinaal Syndroom is de laatste jaren een regelmatig voorkomende diagnose geworden in mijn dagelijkse praktijk. Gaandeweg vond ik een efficiënte methode om dit syndroom te behandelen. Ik beschouw het dan ook als mijn plicht om hiervan melding te maken aan artsen, ouders en andere belanghebbenden en geïnteresseerden."

Dit boek gaat over de praktijkervaringen van drs. Tinus Smits en veel van zijn collega's. Aan de orde komen vragen als: Hoe herken je het Post Vaccinaal Syndroom?

Hoe is het te behandelen? En hoe kun je het voorkomen? Daarbij is het niet de bedoeling om te pleiten voor het stoppen met vaccineren. Het boek wil ouders, artsen en andere hulpverleners wijzen op een mogelijk verband tussen lichamelijke klachten en toegediende vaccinaties.

De onverwachte oorzaak van talloze klachten

Inenten. Het lijkt zo vanzelfsprekend. Want natuurlijk wil je je kind of jezelf beschermen tegen allerlei bedreigende ziekten. De voordelen van het vaccineren zijn zo groot, dat er vaak niet wordt stilgestaan bij de nadelen ervan. Begrijpelijk, want in de voorlichting van het ministerie en gezondheidsinstellingen wordt ontkend dat vaccins ernstige en blijvende bijwerkingen kunnen hebben. Er zou hooguit een stijve arm, koorts of veranderd slaappatroon kunnen ontstaan.

Een onterechte bewering, zo blijkt uit vele praktijkgevallen. Door het vaccineren kunnen kinderen en volwassenen wel degelijk lichamelijke en emotionele klachten oplopen die verder gaan dan een pijnlijke arm of een dag niet lekker slapen.

Vaccins blijken veel meer bijwerkingen te kunnen hebben dan tot nu toe werd aangenomen. Bronchitis, oorontsteking, allergie, gedrags- of ontwikkelingsverandering, spierkrampen, oververmoeidheid, concentratie- of coördinatiestoornissen. Het zijn maar een paar voorbeelden. Want de lijst van mogelijke bijwerkingen is lang. Al die klachten samen noemen we het Post Vaccinaal Syndroom. Dit boek is gebaseerd op de kennis en praktijkervaring van homeopathisch arts Tinus Smits en veel van zijn collega's. In de afgelopen tien jaar zag hij zoveel verschillende mensen met uiteenlopende klachten na een vaccinatie, dat dit onderwerp volgens hem meer serieuze aandacht verdient dan het nu krijgt. Diverse mensen uit zijn praktijk vertellen hun persoonlijke verhaal. Het zijn vaak schrijnende situaties. Zoals Sander, een jongetje dat na zijn tweede inenting zwaar astmatisch en allergisch werd. Of Wiebe, die van een vrolijk jongetje veranderde in een kind dat nergens interesse in had en dwars door zijn ouders heenkeek.

Hoewel de ernst van de situatie per persoon verschilt, hebben alle verhalen een duidelijke overeenkomst: de zoektocht naar genezing. Het medische circuit heeft geen verklaring voor de klachten of komt tot de conclusie dat het kind (of de volwassene) een bepaalde ziekte heeft. Pas na een onderzoek van hun eigen medische behandelingen komen mensen erachter dat vaccinatie mogelijk de oorzaak van de problemen is. Iets waar ze zelf nooit eerder aan hadden

gedacht en waar geen van de behandelend artsen of specialisten hen ooit op had gewezen.

De reden om aan te nemen dat de klachten inderdaad in verband staan met de vaccinaties, zijn de opvallende resultaten van een homeopathische behandeling. Door het toedienen van een homeopathische verdunning van het betreffende vaccin, kan dat vaccin in het lichaam ontstoord worden. Als de klachten werkelijk door het vaccin zijn ontstaan, zullen deze in veel gevallen afnemen of zelfs verdwijnen. In dat geval is het zeer aannemelijk dat de vaccins de oorzaak van de klachten zijn.

De methode kan dus als *behandeling én diagnosemiddel* dienen.

Sander heeft inmiddels geen artsen en geen medicijnen meer nodig. En Wiebe reageert na drie jaar eindelijk weer op prikkels uit zijn omgeving. In toeval geloven de ouders niet. “De omslag was te radicaal en de behandeling boekte meer resultaat dan ieder medicijn ooit had gedaan”, aldus een van hen.

De belangrijkste vragen die in dit boek worden behandeld, zijn:

- Wat is het Post Vaccinaal Syndroom?
- Hoe herken je het?
- Hoe is het te behandelen?
- En hoe kun je het voorkomen?

De nadruk ligt op het syndroom bij kinderen. Ze worden immers allemaal volgens een vast schema ingeënt. Dit wil echter niet zeggen dat het onder volwassenen nauwelijks voorkomt. Ook op latere leeftijd kunnen vaccinaties dezelfde negatieve bijwerkingen veroorzaken.

Hoewel de onderwerpen die aan bod komen soms raakvlakken hebben met de discussie ‘wel of niet inenten’, is het beslist niet de bedoeling te pleiten voor het stoppen met vaccineren. Dit boek wil ouders, artsen en andere deskundigen die in de praktijk met vaccineren te maken hebben, wijzen op een mogelijk verband tussen lichame-lijke klachten en toegediende vaccinaties.

Meer voorlichting en bekendheid over het Post Vaccinaal Syndroom zal ertoe bijdragen dat vele onverklaarbare klachten bij kinderen en volwassenen op een andere manier benaderd kunnen worden dan voorheen. Door het stellen van de juiste diagnose hoeven zij niet jarenlang onnodig in het ongewisse te blijven.

Herkenning van het syndroom is een eerste stap op weg naar mogelijke genezing van klachten waar het medische circuit geen antwoord op heeft.

“Veel ellende was niet nodig geweest als we eerder hadden geweten wat het Post Vaccinaal Syndroom is,” aldus een van de ouders die hun kind na behandeling een geweldige ommekeer zagen maken.

2

Onderbelicht door onbekendheid

Inenten is een vanzelfsprekend onderdeel van de medische zorg. Zowel voor baby's als volwassenen die voor werk of vakantie naar tropisch gebied gaan. Het is iets waarover je niet twijfelt. Niet vaccineren brengt grote gezondheidsrisico's met zich mee. Dus je zou wel gek zijn als je het niet deed. Dat is globaal gezegd de gangbare opvatting over vaccineren. Dat het beschermen tegen belangrijke infectieziekten heel belangrijk is, zal niemand ontkennen.

De voordelen van vaccinaties voor de gezondheid zijn bekend. De nadelen daarentegen veel minder.

Jaarlijks worden er bij kinderen ongeveer twee miljoen vaccinaties uitgevoerd binnen het Rijksvaccinatieprogramma (RVP). Als we naar de algemene voorlichting kijken die door het ministerie van Volksgezondheid, op consultatiebureaus of bij GGD's wordt gegeven, zijn de nadelen voor de kinderen klein en wegen ze niet op tegen de voordelen. De plek van de prik kan dik en rood worden. En kinderen kunnen na inenting een lichte temperatuurverhoging krijgen, hongerig zijn, minder goed eten, meer huilen en slechter of juist meer slapen dan normaal. Allemaal klachten die na een dag of twee weer zouden moeten verdwijnen. Ernstiger of blijvende bijwerkingen zijn nooit aangetoond, luidt de voorlichting. Al wordt in de algemeen beschikbare voorlichtingsbrochure Vaccinaties voor kinderen en jongeren, 44 vragen van de Landelijke Vereniging van Entadministraties en het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport wel toegegeven dat bij sommige kinderen een heftiger reactie kan optreden dan normaal. Deze kinderen krijgen bijvoorbeeld hoge koorts ($>40,5^{\circ}\text{C}$) of vallen flauw. Volgens officiële cijfers zijn dit uitzonderingen en gaat het hierbij om hooguit 1 op de 100.000 vaccinaties. Kortom: de bijwerkingen van vaccinaties zijn miniem.

Ook over bijwerkingen op lange termijn is de algemene voorlichtingsbrochure stellig: 'Ondanks veel onderzoek is in de medische wetenschap nooit enig verband aangetoond tussen vaccinaties en chronische ziekten. (...) Soms zijn de beweringen over een verband tussen vaccinaties en chronische aandoeningen zo vaag en algemeen dat ze niet eens onderzocht kunnen worden.' Vaccinaties zouden nog nooit blijvende schade hebben veroorzaakt en op de lange termijn niet schadelijk zijn voor kinderen.

De directie Gezondheidsbeleid van het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport verwoordt het als volgt: "Het eventuele ontstaan van diverse aandoeningen is niet 100% uit te sluiten, maar uit wetenschappelijk onderzoek is daarvoor geen bewijs geleverd."

De praktijk laat echter een andere kant zien. Er zijn diverse situaties bekend van kinderen (en volwassenen) die veel meer en langduriger klachten kregen na het vaccineren. De mensen die dit hebben aangekaart bij hun (huis)arts of op het consultatiebureau, kregen meestal als reactie dat er sprake was van toeval. Ook al waren de klachten na het vaccineren ontstaan, dat wilde nog niet zeggen dat de vaccins ook de oorzaak van de klachten waren. Op zich een begrijpelijke reactie; complicaties die na vaccinatie ontstaan, hoeven inderdaad niet per se in verband te staan met de inenting. Maar door bij voorbaat deze mogelijkheid uit te sluiten, wordt er misschien aan een belangrijke oorzaak voorbij gegaan.

"Dat wil overigens niet zeggen dat de behandelend arts het probleem niet serieus neemt." vertelt Tinus Smits. "Veel medici zijn niet bekend met het Post Vaccinaal Syndroom. Het is een relatief nieuw begrip binnen de geneeskunde. Niet iedere arts weet de klachten als dusdanig te herkennen. En dus wordt er niet snel een link gelegd met vaccinaties als er plotseling opvallende klachten optreden. Laat staan wanneer er een langere tijd zit tussen het moment van inenting en het optreden van complicaties. Onbekendheid met het syndroom is er zowel binnen de reguliere als alternatieve geneeskunde. Artsen die er wél van op de hoogte zijn en daar openlijk over praten, wordt dat vaak niet in dank afgenomen. Ze krijgen het verwijt 'paniek te zaaien' en ouders onnodig ongerust te maken." Natuurlijk is het niet de bedoeling dat ouders door berichten over PVS hun vertrouwen in het vaccinatiebeleid en de medische wereld kwijtraken. Maar door openlijke berichtgeving krijgen ze wel iets aangereikt om, in geval van complicaties, verder te kunnen kijken binnen het medische circuit.

De gedachte dat er door vaccinaties lichamelijke klachten kunnen ontstaan, is niet nieuw. Al bij het introduceren van de vaccins in de negentiende eeuw is de angst voor nadelige effecten uitgesproken. Zowel medici als verontruste ouders hebben geprotesteerd tegen de komst van vaccins. Maar men was zo blij een middel te hebben gevonden tegen de epidemieën en massale (kindersterfte, dat het vaccineren al snel heilig werd verklaard. Die positieve effecten voor de gezondheid van de hele bevolking, is een van de redenen geweest waarom nadelen altijd naar de achtergrond zijn verdwenen.

Ook speelt mee dat het altijd moeilijk is geweest om een directe relatie tussen klachten en de toegediende vaccins aan te tonen. 'We kunnen geen verband aantonen' is er vanuit wetenschappelijk oogpunt altijd gezegd. En dat gebeurt nog steeds. Nu er binnen de homeopathie een methode is gevonden die een verband wél aannemelijk maakt, zoals ook blijkt uit alle persoonlijke verhalen in dit boek, blijft 'gebrek aan wetenschappelijk bewijs' het belangrijkste argument tegen het bestaan van bijzondere bijwerkingen.

ONVOLLEDIG BEELD VAN HET AANTAL COMPLICATIES

In hoeveel gevallen van vaccinaties er bijzondere complicaties optreden, is niet te zeggen, omdat veel klachten die er mogelijk verband mee houden aan een andere oorzaak worden toegeschreven. In alle voorbeelden in dit boek kregen de betrokkenen te horen dat er iets anders, of in het geval van Esmée zelfs niets, aan de hand was.

Bijzondere lichamelijke reacties op vaccinaties kunnen worden gemeld bij het landelijk meldpunt van het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) in Bilthoven. Hier worden de vaccins ook ontwikkeld en getest. Het aantal meldingen van mogelijke bijwerkingen dat hier binnenkomt is de afgelopen jaren toegenomen. In 1998 waren dat 1100 meldingen die betrekking hadden op het Rijksvaccinatieprogramma voor kinderen. Iedere melding wordt apart beoordeeld. Aan de hand daarvan is het RIVM tot de conclusie gekomen dat in 1998 in 88% van de gemelde gevallen sprake was van mogelijke bijwerking. Het RIVM spreekt pas van een bijwerking als de klacht hoogstwaarschijnlijk of zeker aan het vaccin valt toe te schrijven.

De meest voorkomende klachten die door het instituut worden erkend, zijn heftig huilen, collapsen, stuipen of algehele ziekteverschijnselen als hangerig zijn of luchtwegklachten.

Dat het aantal meldingen met de jaren stijgt, zegt niets over een eventueel toenemend aantal klachten. Het heeft meer te maken met het meldgedrag. In

principe hoort een behandelend arts of specialist dat te doen. Ook de consultatiebureaus hebben de taak opvallende reacties te melden. Als dat om welke reden dan ook niet gebeurt, kunnen patiënten en ouders van patiëntjes het ook zelf melden.

(Bij het vaststellen van het totaal aantal meldingen worden eventuele dubbele meldingen uiteraard gecorrigeerd.)

Bovenstaande cijfers zeggen helaas nog niets over de werkelijke omvang van PVS. Door onbekendheid met het syndroom bereiken veel complicaties het meldpunt niet. Iedere arts en iedere medewerker van een consultatiebureau is ervan op de hoogte dat opvallende of uitzonderlijke reacties op vaccins in Bilthoven moet worden gemeld. Meldcriteria zijn onder meer: ernstige complicaties, onverwachte complicaties of ongerustheid bij de ouders en/of medici. Dat het in de praktijk vaak toch niet wordt gemeld, hoeft ook nu niet te betekenen dat een arts of deskundige het probleem niet serieus neemt. Zoals eerder besproken, brengen veel medici bepaalde klachten niet in verband met vaccinaties. Als zij geen reden zien voor melding, blijven dergelijke gevallen bij het meldpunt onbekend.

Zo ontstaat er een overzicht van klachtmeldingen dat niet overeenkomt met de werkelijkheid.

Uit een onderzoek onder homeopathische artsen in Nederland, bleek slechts 2% van de door hen gesignaleerde klachten na vaccinatie te zijn gemeld bij het RIVM. Als opvallende complicaties niet worden gemeld, omdat het vermoeden bestaat dat ze niets met vaccinaties te maken hebben, kan nooit onderzocht worden of het verband er werkelijk niet is. Dit houdt de opvatting, dat het allemaal wel meevalt met ernstige en blijvende bijwerkingen, in stand.

VERENIGING KRITISCH PRIKKEN

Een kritische kanttekening bij het vaccinatiebeleid is niet nieuw. Wereldwijd verdiepen diverse artsen en verenigingen zich in alle ontwikkelingen rond vaccinaties. In Nederland is de Vereniging Kritisch Prikken het belangrijkste aanspreekpunt voor mensen die meer willen weten over de nadelige kant van vaccinaties. De vereniging verstrekt literatuur en informatie over bijwerkingen en alternatieve oplossingen met betrekking tot vaccineren.

Volgens initiatiefnemer van de vereniging en klassiek homeopaat Peter Guinee is het kritisch kijken naar vaccinaties in Nederland nog niet zo gebruikelijk als in het buitenland. "Het Rijksvaccinatieprogramma wordt hier heel strak

uitgevoerd, men heeft liever niet dat daar aan wordt gepeuterd. Hiermee is Nederland overigens geen uitzondering. In andere landen, zoals Frankrijk, zijn bepaalde vaccinaties zelfs verplicht. En in Amerika wordt nog meer gevaccineerd dan in Nederland. Maar je ziet dat daar de discussie ook verder op gang is. In Nederland is het bijna nog taboe om kritisch naar vaccinaties te kijken. Wij vinden het als vereniging zorgelijk dat de ontwikkeling van nog meer vaccineren ons ook te wachten staat.” Mensen die zich kritisch opstellen, krijgen als tegenargument dat de hoge vaccinatiegraad in Nederland essentieel is omdat het ernstige ziekten voorkomt. “We geven toe dat ziekten waartegen wordt ingeënt ernstige complicaties kunnen opleveren”, zegt Guinee. “Maar in de praktijk zien we dat die complicaties óók bij het vaccineren optreden.”

Omdat het RIVM de vaccins zowel ontwikkelt als onderzoekt op mogelijke bijwerkingen, pleit de Vereniging Kritisch Prikken voor een onafhankelijk instituut in Nederland dat de meldingen beoordeelt.

In tegenstelling tot wat wel eens wordt gedacht, doet de vereniging geen uitspraak over wel of niet inenten. “Het is absoluut niet onze bedoeling dat ouders een ander standpunt gaan innemen. Vaccineren is geen zwart-wit discussie van wel of niet doen. Het gaat erom dat ouders zich goed verdiepen in de voor- en nadelen van vaccinaties en op basis daarvan een bewuste keuze maken. Ouders zeggen vaak: ‘Ik zou het mezelf nooit vergeven als ik mijn kind niet laat inenten en er gebeurt iets.’ Daar stellen wij dan tegenover: ‘Zou u het uzelf vergeven als er na het vaccineren iets gebeurt, terwijl u wist wat de risico’s waren?’”

SUBJECTIEF GEBRUIK VAN WETENSCHAPPELIJKE CIJFERS

Wanneer er over schadelijke gevolgen van vaccinaties wordt gesproken, luidt het antwoord bijna altijd: er is geen wetenschappelijk bewijs dat er een verband bestaat. Omdat er bij vaccinaties en reacties daarop zoveel factoren een rol kunnen spelen, is het inderdaad altijd moeilijk geweest om een verband aan te tonen. ‘We hebben geen bewijs’ is volgens Tinus Smits best een begrijpelijke reactie: “Er was tot op heden ook geen geschikte methode om dat verband aan te tonen. Met bloedonderzoek en scans lukt dat niet. En je kunt iets immers pas bevestigen als die relatie met zekerheid te stellen is. Eigenlijk zou men dus moeten zeggen: in Nederland hebben we nog nooit wetenschappelijk kunnen vaststellen of we blijvende schade oplopen aan vaccinaties. Het is onjuist om te beweren dat vaccinaties nog nooit blijvende schade aan de gezondheid hebben veroorzaakt.”

Omdat er nooit verband is aangetoond tussen de klachten en de vaccinaties, wil dat dan zeggen dat het verband er ook niet kan zijn?

Volgens Tinus Smits is hier sprake van het omkeren van wetenschappelijk bewijs.

Om dit te illustreren noemt hij een van de belangrijkste ontdekkingen uit de geschiedenis van de mensheid: dat de aarde rond is. “De aarde is altijd rond geweest, ondanks het feit dat de wetenschap niet over middelen beschikte om dit aan te tonen. De realiteit past zich niet aan de stand van de wetenschap aan.”

“Wetenschappelijk onderzoek wordt in praktisch alle beroepsgroepen als handvat gebruikt voor het nemen van belangrijke beslissingen. Niet alleen in de medische zorg. Enerzijds is dat logisch en ook goed: wetenschappelijk onderzoek kan onduidelijkheden verhelderen en bestaande visies weerleggen of onderbouwen. Dat laatste is tegelijkertijd het moeilijke aan wetenschappelijk onderzoek.”

“Vaak is het maar net vanuit welke invalshoek bepaald onderzoek wordt gedaan. En vaak staat er weer een ander onderzoek tegenover dat het tegendeel aantoonst. Daarom is de bewijskracht van wetenschappelijk onderzoek soms relatief. Hoewel in principe alle wetenschappers van mening zijn dat zij objectief te werk gaan en hun onderzoek met de beste intenties doen, is subjectiviteit nooit uitgesloten. De kans is groot dat wetenschappers op zoek gaan naar gegevens die hun eigen overtuiging bevestigen en informatie die dit tegenspreekt, weglaten. Dit hoeft niet eens bewust te gebeuren. Afhankelijk van de doelstelling die je jezelf oplegt en je eigen verwachtingspatroon, kun je uitkomsten van onderzoeken op verschillende manieren interpreteren. Of bepaalde onderzoeken zelfs terzijde leggen.”

“Helaas gebeurt dat veel in de praktijk. Zo wordt onderzoek dat een relatie aantoonst tussen een verhoogd cholesterolgehalte en hart- en vaatziekten, zes maal vaker geciteerd dan onderzoek dat zo'n relatie niet vindt. Een zeer gevoelig onderwerp waarvoor dit mede geldt, is wiegendood. De officiële gedachte luidt dat er nooit een verband is aangetoond tussen vaccineren en wiegendood. Maar tegelijkertijd liggen er veel onderzoeken die aantonen dat er wel een verband bestaat.”

“Soms worden er ook verkeerde conclusies getrokken uit klinisch onderzoek. Als bijvoorbeeld blijkt dat een kind dat is overleden een virus in het lichaam

had. De vaccinatie lijkt dan niet de doodsoorzaak te zijn. Ik vind dat een voorbarige conclusie. *Want door de vaccinatie kan de afweer van het kind dusdanig zijn afgenomen, dat het vatbaar is geworden voor het virus.* De vaccinatie staat dan wel in verband met de dood. In het geval van PVS is ook het tijdstip van het onderzoek van belang. Sommig onderzoek is weinig zinvol als de directe reactie op de vaccins wordt onderzocht. Het kan bijvoorbeeld jaren duren voordat autoimmuunziekten zich openbaren.”

“Het omkeren of verkeerd interpreteren van wetenschappelijk bewijs kan tot gevaarlijke situaties leiden. Zoals bij Casper, een jongetje dat zes uur na zijn eerste prik DKTP/Hib een 45 minuten durende convulsie (epilepsie aanval) kreeg. Dit werd door de commissie bijwerkingen van het RIVM als groeistuipen afgedaan en hij werd verder ingeënt, vanuit de gedachte dat het wetenschappelijk bewezen was dat epilepsie nooit door vaccinaties kan worden veroorzaakt. Casper ontwikkelde zich tot een kind met ernstige epilepsie. De reden waarom kan worden aangenomen dat hij nooit verder ingeënt had moeten worden en er wel degelijk een relatie met de vaccins bestond, is dat hij erg goed reageerde op de ontstoring met het gepotentieerde vaccin.”

Casper gebruikt nu veel minder antiepileptica en de aanvallen zijn minder ernstig. Zijn moeder Marian vertelt na de vierde ontstoringskuur: “Van 25 tot 30 aanvallen per week, heeft hij ze nu ineens tien dagen achter elkaar niet. Omdat Casper zoveel behandelingen doorelkaar krijgt; medicijnen, therapie, operaties, zijn we voorzichtig in de uitspraak dat de verbetering zuiver door het ontstoren van het vaccin is ontstaan. Maar de verbetering is wel opvallend, zoveel verschil hebben we nog nooit gezien.” (zie ook het hoofdstuk Epilepsie.)

Waar het om gaat, is zaken niet bij voorbaat uit te sluiten, omdat er nu eenmaal wetenschappelijk bewijs ligt. Tinus Smits: “Want dat wetenschappelijk onderzoek zou leiden tot waarheidsgetrouwe standpunten, is maar ten dele waar.”

Om werkelijk te weten in hoeverre vaccins al dan niet blijvende bijwerkingen vertonen, zal er eerst een omvangrijk onderzoek moeten plaatsvinden naar reacties bij wel en niet ingeente kinderen. Om het effect van een geneesmiddel of -wijze aan te tonen, is het binnen de wetenschap gebruikelijk om dubbelblind onderzoek te doen. Dit houdt het volgende in: de ene groep krijgt gedurende een bepaalde periode een bepaald medicijn toegediend, terwijl de andere groep een placebo krijgt toegediend.

Zowel de onderzoekers als de proefpersonen weten niet wie welk middel krijgt. Voor de bijwerkingen van vaccinaties is dergelijk belangrijk onderzoek nooit gedaan. Om de eenvoudige reden dat niemand het aandurft om een (grote) groep kinderen niet te laten vaccineren. “Normaal wordt er geen enkel medicijn op de markt gebracht zonder de resultaten van zo’n onderzoek te weten. Des te opmerkelijker is het dat dat met vaccinaties wel gebeurt,” aldus Tinus Smits.

Voordat een dergelijk onderzoek is gedaan, wijst de arts op een homeopathische methode die een effectief middel kan zijn om het verband tussen vaccins en klachten aan te tonen. In de vorm van het toedienen van een homeopathische verdunning van het betreffende vaccin (zie ook het hoofdstuk Diagnose, behandeling en preventie).

3

Wat zijn vaccins?

Voordat de risico’s en bijwerkingen van vaccinaties uitgebreid aan bod komen, is het belangrijk eerst te begrijpen wat een vaccin precies is en wat het in het lichaam doet. Tinus Smits: “Vaccins zijn stoffen die in het lichaam een afweerreactie kunnen opwekken tegen besmettelijke ziekten. Het lichaam bouwt daardoor bescherming op, zonder dat het de ziekten zelf hoeft te doorstaan.”

“Een vaccin bestaat uit levende, verzwakte ziektekiemen, gedode ziektekiemen of onderdelen van ziektekiemen. Deze ziektekiemen worden met een stof gemengd, om ze zo gemakkelijk in het lichaam te kunnen spuiten. Sommige vaccins worden hiervoor gekweekt op dierlijke eiwitten, zoals kippeneiwit of nierweefsel, die als conserveringsmiddel vaak aluminium- of kwikverbindingen bevatten. Hierdoor is het vaccin minder ‘natuurlijk’ dan in eerste instantie vaak lijkt. Pasgeboren baby’s worden al vroeg met zware metalen belast.”

De vaccins die volwassenen krijgen, zijn zeer uiteenlopend en wisselen per situatie. De griepvaccinatie is bijvoorbeeld een veel toegediend vaccin. Net als de reizigersvaccinaties tegen hepatitis A, gele koorts, typhus en cholera. In dit hoofdstuk staan de vaccins voor baby’s en kinderen beschreven, omdat die op grote schaal en volgens een vast schema worden toegediend. Kinderen worden ingeënt volgens het Rijksvaccinatieprogramma (het RVP). Dit programma

omvat vaccinaties tegen difterie, kinkhoest, tetanus, polio, Hib, bof, mazelen en rodehond.

Hieronder volgt een korte samenvatting van wat deze ziekten inhouden, gebaseerd op de officiële informatie die de overheid hierover verstrekt. Het geeft inzicht in het dilemma waar ouders voor staan en de risico's die zij moeten afwegen. Deze informatie laat niet zien hoe frequent de ziekten voorkomen en het risico om het in ernstige vorm op te lopen (zie ook Kanttekeningen bij het verloop van ziekten, pag. 33).

DE STANDAARD VACCINATIES UIT HET RVP

Difterie

Bij difterie kunnen op de slijmvliezen van de keel vliezen ontstaan die het ademen moeilijk maken. Kinderen kunnen hierdoor zelfs stikken. Difterie wordt veroorzaakt door een bacterie die via hoesten van mens op mens wordt overgebracht. De bacterie maakt gifstoffen die de hartspier en het zenuwstelsel kunnen beschadigen. Zonder behandeling kan de ziekte dodelijk aflopen.

Tetanus

Tetanus wordt veroorzaakt door een bacterie die in aarde en straatvuil voorkomt. Bij een verwonding in het lichaam kan de bacterie zich vermenigvuldigen. Die produceert dan een gifstof die pijnlijke spierkrampen kan veroorzaken en de ademhalingsspier kan aantasten. Ondanks behandeling kan tetanus dodelijk zijn.

Polio

Polio is een virus dat via de ontlasting van de besmette persoon wordt uitgescheiden. Bij slechte hygiëne kan het virus op anderen worden overgebracht. Polio kan zonder ernstige verschijnselen verlopen en alleen diarree als klacht geven. Bij ongeveer 1% van de besmettingen treden spierverslavingen op.

Hib-ziekten

Hib is een afkorting voor een bacterie die door hoesten en niezen wordt overgebracht (*Haemophilus influenzae* type B). Het grootste gevaar van Hib is hersenvliesontsteking (meningitis). Bij ongeveer de helft van alle baby's en peuters met deze aandoening, is Hib de oorzaak van de ziekte. Van de honderd kinderen die Hib-meningitis krijgen, overlijden er per jaar gemiddeld twee. Bijna tien kinderen houden er een ernstige handicap, zoals doofheid, epilepsie of geestelijke achterstand aan over. Daarnaast kunnen andere verschijnselen

optreden, zoals zwelling van het strotklepje (waardoor kinderen kunnen stikken) of ontsteking van de gewrichten. Vaccinatie tegen Hib-ziekten beschermt niet tegen hersenvliesontsteking die door een andere bacterie of virus wordt veroorzaakt.

Bof

Bof ontstaat door een virus dat een ontsteking van de (oor)speekselklieren kan veroorzaken. Bof kan leiden tot een hersenvliesontsteking of blijvende doofheid. In enkele zeldzame gevallen kan het virus de alveesklier, de teelballen bij jongens en de eierstokken bij meisjes aantasten.

Mazelen

De eerste verschijnselen van mazelen lijken op een stevige griep of verkoudheid. De ziekte wordt vaak pas herkend als de kenmerkende vlekjes aan de binnenkant van de wangen verschijnen. Later gevolgd door uitslag op de huid. Kinderen kunnen flink ziek worden van de mazelen. De reden waarom de ziekte zo wordt gevreesd, is de kans op ernstiger gevolgen als middenoorontsteking, longontsteking en hersenbeschadiging. Mazelen kunnen dodelijk zijn. Het meest recente voorbeeld daarvan is de mazelenepidemie in 1999. Hierbij stierven drie kinderen die niet waren ingeënt. “Daarbij moet wel worden opgemerkt dat deze kinderen al ernstige aanlegstoornissen hadden”, meent Tinus Smits. “De weerstand van betrokken personen is zeer relevant voor het verloop van een ziekte.”

Rodehond

Op zich is rodehond geen ernstige ziekte. Het verloopt bij kinderen meestal onschuldig. Bescherming tegen rodehond is vooral belangrijk voor zwangere vrouwen. Het virus kan de ontwikkeling van het ongeboren kind ernstig schaden. Bekend zijn afwijkingen aan het gehoor, het gezichtsvermogen en het hart. Ook een verstandelijke handicap is mogelijk. Daarom dienen met name meisjes tegen deze ziekte te worden ingeënt. In de zogeheten BMR cocktail (tegen bof, mazelen en rodehond) is het vaccin opgenomen dat hen ook op latere leeftijd tegen deze ziekte beschermt.

Kinkhoest

Over het belang van kinkhoestvaccinatie bestaat veel discussie. Kinderen kunnen namelijk, ook al zijn ze tegen de ziekte gevaccineerd, evengoed kinkhoest krijgen. Toch is het vaccin in het RVP opgenomen. Kinkhoest wordt gekenmerkt door intensieve hoestbuien. De ziekte gaat vaak samen met middenoorontsteking en kan in een enkel geval dodelijk zijn.

COMBINATIEVACCINS

Het RVP omvat vier vaccinaties. Drie hiervan zijn een combinatievaccin.

DKTP-vaccin beschermt tegen difterie, kinkhoest, tetanus en polio beschermt tegen difterie, tetanus en polio beschermt tegen Hib-ziekten beschermt tegen bof, mazelen en rodehond.

Deze combinatievaccins beschermen tegen meerdere ziekten, terwijl er maar één prik voor nodig is. Het voordeel van zo'n combinatieprik is dat het, praktisch gezien, minder belastend is voor ouder en kind. Kinderen hoeven nu immers minder vaak de prikken te doorstaan.

Daar staat tegenover dat vermoedelijk die combinatievaccins vaak verantwoordelijk zijn voor het ontstaan van PVS.

“Door tegelijkertijd tegen meerdere ziekten in te enten, lopen kinderen meer risico op bijwerkingen. De laatste jaren worden zelfs meerdere combinatieprikken tegelijkertijd gegeven. Het kleine lijf van een pasgeboren kind krijgt dan in één keer heel wat te verwerken. In een natuurlijke situatie zou het zich ook nooit tegen zes of zeven ziekten tegelijk hoeven verwerken”, verklaart Tinus Smits.

Hij ziet dus zowel de hoeveelheid prikken op zich als de combinatie van verschillende prikken als mogelijke oorzaken voor het ontstaan van PVS.

Waarschijnlijk blijft het niet bij dit aantal vaccins. Er wordt door het RIVM volop gewerkt aan de ontwikkeling van nieuwe vaccins, tegen aandoeningen als hepatitis-B of HIV bij kinderen. Die zullen overigens nog wel wat maatschappelijke discussie moeten doorstaan voordat ze op de markt komen.

Het vaccinatieschema van het RVP is sinds 1 januari 1999 als volgt:

leeftijd	vaccinaties
2 maanden	DKTP-1 en Hib-1
3 maanden	DKTP-2 en Hib-2
4 maanden	DKTP-3 en Hib-3
11 maanden	DKTP-4 en Hib-4
14 maanden	BMR-1
4 jaar	DTP-5
9 jaar	DTP-6 en BMR-2

Zonder bezwaar van de ouders, worden kinderen standaard op deze leeftijden met deze vaccins ingeënt. Een enkele uitzondering daargelaten.

KANTTEKENING BIJ HET VERLOOP VAN ZIEKTEN

Veel ouders schrikken van alle mogelijke gevolgen en verschijnselen van de verschillende ziekten. Het is nogal wat, waar je kind zonder vaccinaties aan wordt blootgesteld. Zonder aan de risico's voorbij te gaan, want die zijn er wel degelijk, benadrukt de Vereniging Kritisch Prikken dat ziekten vaak zo eng mogelijk worden afgeschilderd.

En dat is niet altijd terecht, meent initiatiefnemer van de vereniging Peter Guinee: "Het is jammer dat nieuws over epidemieën en de gevolgen daarvan vaak maar van een kant worden belicht. In de berichtgeving over de mazelen-epidemie in 1999 is helemaal niet gesproken over de achtergronden van betreffende kinderen. Of er bijvoorbeeld al een onderliggende zwakte was. Want zo'n afwijking kan ernstige gevolgen hebben. Niet alleen bij de mazelen, maar bij allerlei ziekten. Dat speelt bij een klein aantal kinderen en zegt dus niets over alle andere kinderen."

De vereniging is niet van mening dat ouders hun kinderen dus niet moeten laten inenten. Ze wil alleen benadrukken dat ouders zich goed moeten laten informeren over de verschillende ziekten, hun verloop en de kans om deze ziekten op te lopen. "Komen bepaalde ziekten in de familie voor? Is mijn kind extra gevoelig voor bepaalde ziekten? En hoe is het verloop van deze ziekten? De ernstigste, dodelijke gevallen verschijnen in het nieuws. Maar ziekten hoeven vaak niet zo dramatisch te verlopen. De angst voor omvangrijke epidemieën is voor een groot deel gebaseerd op ervaring uit het verleden, toen de levensomstandigheden en hygiëne in het dagelijks leven zeer slecht waren." Garantie over het ontstaan of verloop van een ziekte kan niemand geven. De afdeling voorlichting van het ministerie van Volksgezondheid Welzijn en Sport stelt bij voorbeeld dat de risicofactoren heel divers zijn. En dat de gezondheid van een kind dus niets zegt over de kans om ziek te worden. Waar het om gaat, is dat ouders goed op de hoogte zouden moeten zijn van de risico's en de voor- en nadelen van vaccineren. Alleen dan kunnen ze een bewuste afweging en keuze maken. Zodat ze niet het gevoel hebben te zijn 'overgeleverd' aan een vast schema dat de keuze voor hen maakt. Wanneer vaccinaties ter sprake komen, wordt vaak onmiddellijk gezegd hoe groot de risico's van niet inenten zijn. Maar vaccineren is niet per se een kwestie van wel of niet doen. Er zijn diverse tussenoplossingen mogelijk, zoals we later in dit boek zullen bespreken. En veel ouders willen helemaal niet afwijken van het RVP, maar vinden het toch belangrijk om op de hoogte te zijn van mogelijke nadelen van vaccineren.

Post Vaccinaal Syndroom nader bekeken

Het Post Vaccinaal Syndroom (PVS) is een verzamelnaam voor uiteenlopende lichamelijke klachten die zijn ontstaan door vaccinatie. Om te voorkomen dat klachten willekeurig aan vaccinaties worden toegeschreven, is volgens Tinus Smits pas bewezen dat een symptoom is ontstaan na een vaccinatie, als deze weer verdwijnt of vermindert door de toediening van een gepotentieerde hoeveelheid van het betreffende vaccin. “Pas dan is een verband tussen een complicatie en het vaccin aangetoond. Als er geen verbetering optreedt na toediening van het gepotentieerde vaccin, is de relatie met het vaccin onwaarschijnlijk. Al bestaan hierop wel uitzonderingen, want soms zijn klachten ook met de homeopathische behandeling niet te genezen.”

Hoewel PVS mogelijk dus omvangrijker is dan de situaties die in dit boek aan de orde komen, beperkt de arts zich bij het beschrijven en benoemen van het syndroom tot de klachten die na een homeopathische ontstoringskuur verminderden of verdwenen.

“De symptomen die kunnen optreden zijn heel divers.

Ze zijn te splitsen in acute klachten en chronische klachten. Acute klachten verdwijnen weer spontaan, chronische niet. Het onderscheid tussen beide vormen is niet altijd zo eenvoudig te maken, omdat ze vaak sterk met elkaar verbonden zijn. Acute klachten kunnen overgaan in chronische klachten, maar chronische klachten kunnen ook ontstaan zonder dat er acute klachten aan vooraf zijn gegaan. Daardoor zijn ze vaak zo moeilijk te herkennen als PVS. De hevigheid van de klachten wisselt per persoon en per situatie.”

ACUTE KLACHTEN

Acute symptomen die na vaccinatie kunnen optreden, zijn onder andere: koorts, stuipen, korte wegrakingen, hersen-ontsteking en/of hersenvliesontsteking, gezwollen ledematen rond de inentingsplaats, kinkhoestachtige hoest, bronchitis, diarree, overmatig slapen, veel en ontroostbaar huilen, alles doordringend en hartverscheurend krijsend huilen (cri encéphalique), flauwvallen/shock en longontsteking.

“Al wordt het door het ministerie van Volksgezondheid ontkend, vermoedelijk hoort ook wiegendood in dit rijtje thuis. Aangezien daarbij niet meer te

controleren valt of de klachten door het toedienen van een verdund vaccin weer verdwijnen, is het verband niet met zekerheid te stellen. Opvallend is wel dat in Japan wiegendood praktisch verdween toen daar de DTK-vaccinatie werd verschoven naar de leeftijd van twee jaar.”

CHRONISCHE KLACHTEN

Chronische symptomen die Tinus Smits in zijn praktijk na vaccinatie zag optreden, zijn onder meer: verkoudheden, geel of groen snot, pusogen, verlies van oogcontact, scheelzien, middenoorontsteking, bronchitis, rochelende ademhaling, hoesten, astma, huidklachten, eczeem, aller-gieën, gewrichtsontsteking, vermoeidheid en futloosheid, overmatige dorst, suikerziekte, diarree, bedplassen, hard-lijvigheid, hoofdpijn, migraine, bonken met het hoofd, slaapstoornissen met angstig huilend wakkerworden, epi-lepsie, overstrekking van de rug, spierverkrampingen, kinderreuma, inprentingstoomissen, concentratiestoornissen, geheugenverlies, groeistoornissen, coördinatie- stoornissen, ontwikkelingsstoornissen, gedragsstoornissen zoals onrust, agressiviteit of irritatie, stemmingsveranderingen, emotionele onevenwichtigheid, verwardheid, verlies van wilskracht, geestelijk achterblijven, autisme en ADHD.

ONDERZOEK NAAR VÓÓRKOMEN SYNDROOM

Twee lange lijsten, waardoor het wel lijkt of alle lichamelijke klachten aan PVS zijn toe te schrijven. De klachten zijn inderdaad zeer uiteenlopend. En dan is deze lijst waarschijnlijk nog niet eens volledig. Nogmaals: er zijn alleen die complicaties in opgenomen die in de praktijk na het toedienen van een gepotentieerd vaccin weer zijn verdwenen en waarvan dus met grote waarschijnlijkheid valt te zeggen dat ze door de vaccinaties zijn ontstaan (zie ook het hoofdstuk Diagnose, behandeling en preventie).

“PVS is een omvangrijk syndroom. De klachten zijn niet toegespitst op bepaalde deelgebieden van de gezondheid. En ze ontstaan niet alleen direct na vaccinatie. Je kunt dan ook niet zwart op wit stellen dat vaccinatie A tot klacht B leidt. Dat draagt er mede aan bij dat PVS binnen het medische circuit vaak niet als zodanig wordt herkend. Wel komen sommige symptomen vaker voor dan andere”, aldus Tinus Smits die in 1999 samen met collega-arts Cees Baas en kinderarts Yvonne Pemet-de Ridder onderzoek heeft gedaan naar het vóórkomen en de behandeling van post vaccinale klachten. Alle artsen die zijn aangesloten bij de Vereniging van Homeopathisch Artsen in Nederland (VHAN) zijn hiervoor benaderd. Op een rapportageforum konden zij onder andere aangeven hoe vaak zij in hun praktijk met PVS te maken kregen en hoe de

behandeling verliep. Er werden 209 formulieren geretourneerd. Daaruit bleek dat luchtwegklachten het meest worden gerapporteerd.

Het aantal mensen met allergieën zoals astma, hooikoorts en eczeem is de afgelopen jaren flink gestegen. Al deze ziekten worden veroorzaakt door een aantasting van het auto-immuunsysteem. Er zijn diverse onderzoeken gedaan naar vaccinaties en het ontstaan van autoimmuunziekten. Deens en Brits onderzoek naar de gezondheid van kinderen, de longfunctie en allergieën doet vermoeden dat bepaalde kinderziekten, vooral mazelen, bescherming bieden tegen allergieën als astma en hooikoorts. Door in te enten wordt de ziekte dan wel de kop ingedrukt, maar daar zou een andere klacht voor in de plaats kunnen komen.

DE MEEST VOORKOMENDE KLACHTEN BIJ HET POST VACCINAAL SYNDROOM gerapporteerd door homeopathische artsen in Nederland:

Luchtwegklachten (56%)

Huidklachten (40%)

Algemene klachten, zoals vermoeidheid, slecht slapen of koorts (32%)

Maagdarmklachten/emotionele klachten (21%)

Klachten aan het centraal zenuwstelsel (18%)

Ontwikkelingsstoornissen (7%)

De Groningse hoogleraar prof. dr. P.J. J. Sauer pleit voor meer aandacht voor de rol van onder andere infecties bij het ontstaan van astma. Hij vermoedt dat de forse toe-name van kinderen met astma mogelijk ontstaat doordat kinderen door toegenomen hygiëne en vaccinaties weinig infecties doormaken.

Ook volgens viroloog prof. Galama van het Universitair Medisch Centrum St. Radboud in Nijmegen is het aannemelijk dat de toename van hooi-koorts, astma, diabetes en andere auto-immuunziekten ontstaat doordat 'de opvoeding van het immuunsysteem tekort schiet'. In een persbericht over zijn rede 'Virussen en de paradox van preventie' stelt hij: "Het lijkt erop dat het immuunsysteem, als het ontstaat is van essentiële prikkels door virussen, op zoek gaat naar een uitdaging en die vindt in zinloze acties, gericht tegen het eigen lichaam."

De toename van auto-immuunziekten zou dus ontstaan door een afname van infecties in het algemeen. Vaccineren is daarvan niet de hoofdoorzaak, maar onderdeel van de totale preventie. Hij vindt het van groot belang dat het

inentingsprogramma gehandhaafd blijft, maar stelt dat 'de prijs die we daar vooralsnog voor moeten betalen, de toename van allergieën, suikerziekte en andere autoimmuunziekten' is.

Het versterkt het vermoeden dat vaccinaties wel degelijk invloed hebben op het toenemende aantal allergieën. Net als op diabetes. Al in 1949 werd in de medische literatuur gemeld dat kinderen die zijn ingeënt met het kinkhoestvaccin, een gereduceerd bloedsuikergehalte hadden.

Net als het aantal gevallen van astma en diabetes, steeg ook het aantal kinderen met autisme de afgelopen jaren sterk (internationaal). Van alle klachtenmeldingen van Canadese en Amerikaanse ouders, hebben de meesten betrekking op autisme na een DTP- en BMR-prik.

Het is nog onduidelijk welke vaccins welke klachten kunnen veroorzaken. Uit praktijksituaties blijkt tot nu toe dat in principe ieder vaccin de hierboven genoemde complicaties kan veroorzaken. Wel is uit onderzoek gebleken dat de meeste klachten ontstaan na DKTP en Hib (50% van de gevaccineerde kinderen vertoont reactie), gevolgd door BMR. De meeste klachten hangen blijkbaar samen met typische kindervaccinaties.

WANNEER ONTSTAAT HET POST VACCINAAL SYNDROOM?

Het symptoom op zich is meestal niet de belangrijkste aanwijzing om PVS vast te stellen. Het moment waarop de klachten optreden is belangrijker. Het is een indicatie dat de klachten verband houden met de vaccinatie.

Zo hanteert het RIVM bij het beoordelen van meldingen de tijdsinterval tussen de vaccinaties en de verschijnselen als een van de belangrijke criteria. Treden er verschijnselen op buiten een vastgesteld aantal uren of dagen, dan wordt een causaal verband met de vaccinatie als onwaarschijnlijk beschouwd.

Tinus Smits: "Helaas is tijd niet altijd een goede graadmeter. De klachten kunnen ook langere tijd na vaccinatie optreden, zoals de chronische klachten. Daar bestaat geen tijdslimiet voor.

Toch wordt ook binnen de homeopathie het moment van optreden van de klachten als een belangrijke indicatie gezien, omdat je bij PVS niet op de klachten zelf af kunt gaan. Die komen immers in allerlei andere situaties voor, niet uitsluitend na vaccinaties."

Soms beginnen de eerste klachten al enkele uren na de vaccinatie. Uit het onderzoek van Smits, Baas en Pernet de Ridder blijkt dat de meeste problemen al snel na vaccinatie ontstaan. Op de eerste, tweede of derde dag. Maar het hoeft niet per se om zo'n kort tijdbestek te gaan.

KLACHTEN NA ENKELE JAREN

“Als iemand geen directe reactie krijgt op een vaccinatie, kunnen er toch chronische klachten ontstaan. Die worden dan meestal pas na twee of nog meer weken duidelijk.

Van alle gemelde klachten in het onderzoek, ontstaat 14% pas na zes weken of later. Soms zitten er zelfs enkele jaren tussen. Wanneer de klachten al langer bestaan, wordt gesproken van een ‘overjarig post vaccinaal syndroom’.”

“Als er een lange tijd zit tussen het moment van vaccineren en het ontstaan van klachten, wil dat dus niet zeggen dat er geen verband kan zijn. De diagnose PVS afwijzen op grond van een te lange tijd tussen vaccinatie en het verschijnen van de klachten is onjuist.

Het komt ook voor dat een eerste vaccin geen reactie geeft, maar problemen pas ontstaan bij een tweede, derde of zelfs vierde keer. Of na een herhalingsvaccin op latere leeftijd.”

Aldus de ervaringen van Tinus Smits. Hoewel klachten over het algemeen vrij snel na de vaccinatie optreden, duurt het meestal lang voordat ze door een arts als PVS worden herkend. In bijna de helft van de gevallen duurt dat zelfs een jaar of langer. In 70% van de gevallen is er aan chronische klachten een acute reactie op de vaccinatie voorafgegaan, zo blijkt uit een onderzoek onder homeopathisch artsen uit 1999. Het ligt voor de hand dat in zo'n situatie eerder naar een link met vaccinaties wordt gezocht dan wanneer er geen acute reactie is opgetreden.

HOE KUNNEN ZOVEEL KLACHTEN ONTSTAAN?

Hoe kan een vaccin nu zoveel reacties veroorzaken in het lichaam?

“De klachten van PVS ontstaan soms door een directe giftige werking van het vaccin op zich”, vertelt Tinus Smits, “maar vooral door de verstoring van het evenwicht die het vaccin in de persoon teweegbrengt. In het eerste geval gaat het om een vergiftiging van het organisme. Denk hierbij bijvoorbeeld aan klachten als koorts, verkoudheden of spierkrampen. Van zo'n verstoring kan

het lichaam zich vaak zelf herstellen. Bij vaccinaties is dat helaas lang niet altijd het geval.” Dit heeft volgens de arts verschillende oorzaken:

- De aluminium- en kwikverbindingen die de vaccins bevatten, kunnen leiden tot heftige reacties, allergieën en/of chronische klachten.
- De vaccinaties zijn te massaal. Er wordt tegen meerdere ziekten tegelijkertijd ingeënt, terwijl die ziekten normaal nooit allemaal tegelijk de kop op zouden steken. Het lichaam moet dus op een onnatuurlijke wijze de ziektekiemen te lijf gaan. Dat kan het immuunsysteem dermate belasten en uit evenwicht brengen, dat er ernstige bijwerkingen ontstaan.
- De manier waarop de verstoring het lichaam binnenkomt speelt een belangrijke rol. Vaccins worden ingespoten. De lichaamsvreemde stoffen komen daardoor rechtstreeks in het weefsel terecht. Het lichaam heeft natuurlijke barrières om lichaamsvreemde stoffen tegen te houden, zoals de huid en de slijmvliezen. Maar bij het vaccineren wordt er door deze barrières heengebroken.

Het gevolg van al deze factoren is een indirecte beschadiging. Er ontstaan chronische klachten. Dat is een veel lastiger fenomeen dan de acute klachten. Want hierbij gaat het niet meer alleen om fysieke reacties. “De schade is zover doorgedrongen, dat het zich op vitaal niveau heeft gemanifesteerd. Op de psyche. De klachten die dan ontstaan, vind je met name terug in iemands gedrag. Iemand kan bijvoorbeeld angstig, teruggetrokken, snel geïrriteerd of onrustig zijn. Het vitaal niveau speelt niet alleen een belangrijke rol bij de dieper gelegen processen in het lichaam. Het is ook medeverantwoordelijk voor de genezing van fysieke klachten. Vitaliteit stuurt de lichamelijke genezing aan. Wanneer dit verstoord raakt, krijgen lichamelijke storingen dus minder goed de kans te genezen.”

Praten over vitaliteit is altijd moeilijk. Het is niet tastbaar. Niet direct waarneembaar. En dus ligt het voor de hand om er aan voorbij te gaan of te geloven dat het er zelfs helemaal niet is. Het houdt de gedachte dat PVS niet bestaat bij veel mensen in stand. Waarom de ene persoon wel klachten krijgt en de ander niet, is moeilijk te zeggen.

“Net als bij het ontstaan van de ziekten waarvoor wordt ingeënt, is het ook bij het ontstaan van bijwerkingen zo dat kinderen of volwassenen met een zwak gestel meer risico lopen. Kinderen van ouders die zelf klachten na vaccinaties hadden, lopen meer risico op PVS. Ook kinderen van ouders die tropenvaccinaties hebben gehad, waarbij praktisch altijd de DTP wordt herhaald, lopen een groter risico.”

Gedragstoornissen

ESMÉE WILDE CONTINU AANDACHT

Maaïke Setoe, moeder van Esmée (1,5 jaar): “Onze dochter heeft geen goede start gehad. Bij de geboorte was ze klein en het was tropisch warm. Daar heeft ze slecht op gereageerd. Ze was de eerste maanden kwakkelig. Ze is verzwakt aan de vaccinaties begonnen. Na de eerste inenting werd ze erg ziek en huilde ze dagen achtereen.

Ze at niet, sliep niet. Was erg onrustig. Continu in beweging: wringen, strekken, buigen. Na de tweede vaccinatie werd dat erger. En na de derde was de situatie nog slechter. Haar afweersysteem was zo goed als verdwenen. Er hoefde maar een windvlaag te komen en Esmée was verkouden of had ontstoken oogjes. Ze hoestte tot kokhalzen toe. Een extreme reactie. Dus wij dachten: dan zal Esmée wel een extreem geval zijn. Ze wilde continu aandacht, je kon haar geen vijf minuten alleen laten. Ze speelde nooit zelf. Ze was door niets geboeid. Er werd gezegd dat ze een goede kans maakte een ADHD-kindje te worden. Bovendien zagen we duidelijk dat ze pijn had. Ze kon zo hysterisch huilen, dat het klonk als: ‘help’. Wij zagen aan haar gedrag en de blik in haar ogen dat het niet goed zat. Maar uit alle onderzoeken bleek: Esmée had niks. Een gezond kind. Je bent door de hele situatie zo verzwakt, dat je nauwelijks tegengas kunt geven. Want wij voelden dat er wel iets aan de hand was.”

Maaïke en haar man Dennis raadpleegden vele artsen en genezers. Medicijnen hielpen altijd maar even. Over de homeopathische ontstoringskuur waren ze in eerste instantie sceptisch. “Maar na een eerste verergeringsreactie, maakte ze een radicale verandering door”, aldus Maaïke. “We kregen een totaal ander kind. Ze ging uit zichzelf spelen. Ze werd veel vrolijk en daarvoor lachte ze bijna nooit. Je zag dat ze beter in haar vel zat. Ook sliep ze ’s nachts door. Terwijl we daarvoor geen kraan open konden draaien of ze was weer wakker. Je zag haar lichaam aansterken. Ze groeide beter en als ze verkouden werd, was ze er sneller doorheen. Op het kinderdagverblijf waren ze sprakeloos door de verandering. We schuiven niet alle lichamelijke klachten op de vaccinaties af, daarvoor zijn we nuchter genoeg. Maar veel ellende was niet nodig geweest als we eerder hadden geweten wat het Post Vaccinaal Syndroom is.”

Het is duidelijk dat een kind dat zich niet zo lekker voelt, ander gedrag vertoont dan normaal. Het kan huileriger zijn, chagrijniger of lastiger in de omgang.

Soms is de gedragsverandering na het vaccineren zo groot en langdurig, dat je niet meer kunt zeggen dat het kind 'niet zo lekker in z'n vel zit'. Er is duidelijk meer aan de hand.

Kinderen die altijd rustig en lief zijn geweest, kunnen ineens druk en onrustig zijn. Interesse voor de dingen om hen heen maakt plaats voor niets meer leuk vinden. Ze veranderen van knuffelige en aanhankelijke kinderen in afstandelijke en in zichzelf gekeerde kinderen. Van altijd vrolijk naar niet meer lachen. Kortom: een duidelijke karakteromslag. Alsof het een ander kind is geworden, zeggen de ouders.

Er wordt soms gedacht aan groeistuipen of verandering in voeding. Maar eigenlijk is er geen goede verklaring voor te vinden. Om over de juiste behandeling nog maar te zwijgen. Er zijn kinderen van nog geen jaar oud die al naar de gedragstherapeut worden doorverwezen.

Tinus Smits gelooft dat het toenemend aantal kinderen met ADHD en de toenemende agressie bij jonge kinderen mogelijk in verband staan met het vaccineren. Dit zou volgens hem meer onderzoek verdienen. Het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport sluit een dergelijke relatie uit. "Soms zijn de beweringen over een verband tussen vaccinaties en chronische aandoeningen zo vaag en algemeen, dat ze niet eens onderzocht kunnen worden. Zo'n bewering is dus altijd 'waar' voor iedereen die erin wil geloven. Dit geldt bijvoorbeeld voor de bewering dat vaccinaties verantwoordelijk zijn voor drukke kinderen", meldt de voorlichtingsbrochure Vaccinaties voor kinderen en jongeren, 44 vragen.

Natuurlijk zoeken alle ouders die afwijkend gedrag bij hun kind ervaren naar de oorzaak hiervan. En het zou onterecht zijn om zomaar met de vinger richting vaccinaties te wijzen. Maar alleen nader onderzoek kan uitwijzen of dit wel of niet het geval is. De bezorgdheid van ouders is gebaseerd op een intensief contact met hun kind. Zij trekken 24 uur per dag met het kind op en voelen vaak heel goed aan wanneer er iets niet klopt. Ouders zijn vaak als geen ander in staat om 'gewone' gedragsafwijkingen van opvallende afwijkingen te onderscheiden.

Ontwikkelingsstoornissen

WIEBE KEEK DWARS DOOR JE HEEN

Elvie Wagemakers, moeder van Wiebe (3 jaar): "Tot een maand of zes ontwikkelde Wiebe zich heel normaal. Hij bewoog en draaide en reageerde als je contact met hem zocht. Als je met hem wilde spelen, begon hij te lachen en te kraaien. Na een halfjaar hield dat op. Zijn ontwikkeling verslechterde zelfs. Hij draaide zijn lijfje niet meer, kroop niet, pakte geen speelgoed. Hij reageerde niet meer op prikkels van buitenaf. Als je contact met hem zocht, keek hij dwars door je heen. Een dode blik. Heel eng. Als ik hem ergens neerzette, bleef hij daar rustig de hele dag stil zitten. Het interesseerde hem niet. De kinderarts dacht aan een autistische stoornis. Maar ik was ervan overtuigd dat het iets anders was, omdat hij daarvoor wel altijd goed had gereageerd. Een vriendin wees me op het Post Vaccinaal Syndroom en de behandeling van Tinus Smits. Wiebe kreeg twee keer een ontstoring van de DKTP. Beide keren is hij daar heel erg ziek van geworden, hij kreeg een kinkhoestachtige hoest. Maar daarna knapte hij juist op en deed hij dingen die hij daarvoor niet kon. Hij loopt nu en hij begint zelf torentjes te bouwen en boekjes te kijken. Als ik iets zeg, kijkt hij me ook echt aan. Er komt nu heel veel op hem af. Hij schrikt bijvoorbeeld van de telefoon. Andere kinderen hebben langzaam de tijd gehad om aan prikkels van buitenaf te wennen. Bij Wiebe begint dat nu pas. De kinderarts reageert afhoudend op zijn verandering. Volgens hem is Wiebe nog te jong om te zien hoe hij zich ontwikkelt. In zijn dossier is wel het Post Vaccinaal Syndroom gezet, maar met een vraagteken erbij. Wiebe reageerde echter zo sterk op de ontstoringen, dat het voor mij 100% vaststaat dat zijn ontwikkelingsachterstand met de vaccins te maken heeft. "

Artsen die bekend zijn met PVS zien regelmatig kinderen bij wie een voorspoedige ontwikkeling op lichamenlijk, emotioneel en geestelijk niveau plotseling ernstig ver-traagt. In de gewichtscurve ontstaat een duidelijke afbuiging naar beneden. Ook gaat de ontwikkeling van het kind vanaf dat moment moeizaam.

Er is dus duidelijk iets aan de hand: het kind ontwikkelt zich niet meer vanzelf. "Niet alleen stopt de normale ont-wikkeling; soms is er zelfs een teruggang waar te nemen. Dan vervalt een kind dat al stapjes kon zetten of woordjes kon spreken ineens weer terug in 'babygedrag'. Het kind brabbelt alleen nog maar

wat of zegt helemaal niets meer. Bij het lopen valt het steeds om. Of het wil ineens weer gevoerd worden terwijl het al zelfstandig at. Ouders herkennen hun kind niet meer. Net als bij de gedragsstoornissen is het vaak gissen naar de oorzaak.

Veel tijdrovend en belastend onderzoek naar stofwisselings- en erfelijkheidsafwijkingen leveren niets op. Ook de juiste behandeling wordt vaak in de verkeerde hoek gezocht.” Zoals kinderen van nog geen jaar oud soms al naar een gedragstherapeut worden gestuurd, zo moeten deze kinderen met een ontwikkelingsachterstand soms al naar de fysiotherapeut. Er worden allerlei stimulerende therapieën voorgeschreven. Terwijl het probleem heel ergens anders kan liggen.

7

Algehele afweer/chronische klachten

SANDER HAD ZWAAR ASTMA

Nicole de Laat, moeder van Sander (2 jaar): “Vlak voor de tweede inenting had Sander een flinke verkoudheid en koorts gehad. Hij was pas een dag koortsvrij toen ik met hem naar het consultatiebureau ging. ‘Het kon wel ’ werd er gezegd. Dus daar vertrouwd je op. De verkoudheid werd daarna steeds erger. Sander moest drie keer per dag inhaleren. Hij had het altijd benauwd. Je hoorde hem zwaar ademen. Hij piepte en rochelde vanuit de longen. Die zaten vol slijm. Een lichte verkoudheid was bij hem zwaar astma. Hij werd ook allergisch voor de hond. En als we op bezoek waren bij mensen met huisdieren moest ik na een half uur met een piepend kind naar huis. ‘Ga er maar vanuit dat je kind zwaar astma heeft en allerlei allergieën kregen we te horen. Er zit veel astma in ome familie, dus dat geloof je. Sander kreeg Prednison voorgeschreven, een paardemiddel. Daar schrok ik erg van. Hij was pas een halfjaar oud en dan al die zware medicijnen. Via een kennis werd ik gewezen op het Post Vaccinaal Syndroom. Ik had daar nog nooit van gehoord. Sander kreeg van Tinus Smits een ontstoringskuur DKTP en Hib. Hij moest nog twee dagen inhaleren, maar binnen een paar dagen had hij het winder benauwd. Hij werd rustiger en sliep ‘s nachts door. Hij reageerde overduidelijk op de korrels. Dat was voor mij een bewijs dat de klachten van de inentingen kwamen. Een periode ging het heel goed met hem, totdat de allergische reactie weer terugkwam. Toen hebben we de kuur herhaald en opnieuw ging het beter met hem. Hij kreeg nog één keer een erge oorontsteking. Het was net alsof daarbij alles eruitkwam. Dat is nu een

jaar geleden. Sindsdien mankeert hij niets meer. Hij heeft geen arts en medicijnen meer nodig. De astma is gewoon helemaal weg. Ook zijn allergieën zijn volledig verdwenen. Als we hier niet achter waren gekomen, had Sander waarschijnlijk nog iedere dag moeten inhaleren. Ik vind het belangrijk dat hij toch alle inenting krijgt, maar ook dat er serieus wordt gekeken hoe een kind erop reageert. Bovendien geloof ik dat je een kind dat niet lekker is, nooit moet laten inenten. Als Sander op dat moment goed was geweest, was er misschien niets aan de hand geweest. ”

IRIS HAD UITSLAG OP HAAR HELE LICHAAM

Annemarie Huvenaars-Van Roessel, moeder van Iris (4 jaar): “Iris was een hartstikke gezonde baby. De eerste twee vaccinaties gaven geen problemen. Maar na de derde DKTP-prik werd haar huid vlekkelig en bleef ze vocht vasthouden. Rond die tijd kreeg ze ook andere voeding, dus hadden we er eigenlijk niet zozeer op gelet. Een maand na die derde vaccinatie haalde ik haar op een ochtend uit bed en ze was helemaal opgezet. Ze had uitslag op haar gezicht, handen en benen. Ze keek me zo boos aan... Het eczeem bleef aanhouden. Ze krabde zich helemaal open. Het was een zorgenkind geworden, terwijl het de eerste vier maanden zo voorbeeldig was gegaan. Door bloedproeven kwamen er ontzettend veel allergieën aan het licht, zoals voor melkproducten, suiker, noten, ei en huisstofmijt. Ze had altijd diarree en groeide ook niet meer. Ze kon niet draaien, niet kruipen, niet klimmen. Het kind deed het gewoon niet goed. Ze kreeg een aangepast dieet en dat ging ‘wel goed’. Maar wat het nu echt was? We hebben maandenlang met haar gedokterd. Ze wisten het niet. Het was gissen. Toen we lazen over het syndroom, dachten we meteen: dit is het. Zoveel herkenning. Iris kreeg een DKTP-ontstoringsskuur van vier dagen. Al op de derde dag vroeg ze me: ‘mag ik gaan kruipen?’ In een week tijd vielen de korsten van haar benen af en ze hilde niet meer. De reacties varieerden van ‘heel enthousiast’ tot ‘ze is er overheen gegroeid’. In dat laatste geloof ik niet, omdat de verandering zo snel ging. In een maand tijd is onze hele wereld veranderd. Iris is nu helemaal gezond en vrij van eczeem. De allergieën zijn niet weg, maar wel een stuk minder geworden. Eerst konden we nog geen tien minuten met Iris in een auto zitten. Nu begint ze in een slechte omgeving met stof en dieren pas na anderhalf uur voor het eerst te krabbelen. We hopen het met een homeopathische behandeling zo minimaal mogelijk te houden. ”

Door te vaccineren zal de specifieke afweer tegen bepaalde ziekten toenemen. Dat is ook de bedoeling ervan. Helaas kan daardoor de algehele afweer soms juist afnemen. Kinderen die altijd kerngezond waren, blijken na vaccinatie ineens vatbaarder te zijn voor allerlei infecties.

Een algeheel verminderde weerstand komt vaak tot uitdrukking in chronische verkoudheden, oorontstekingen en luchtweginfecties, zoals keelontstekingen, bronchitis of longontstekingen. Ook allergieën, eczeem, astma en astmatische bronchitis horen in dit rijtje thuis. Het is echt een probleem van deze tijd. Een steeds grotere groep kinderen is voortdurend verkouden of heeft frequent keel-, neus-, en oorontstekingen.

Uit een intern onderzoek in een grote huisartsenpraktijk bleek ongeveer 40% van de pasgeborenen in het eerste levensjaar al bij de huisarts te zijn geweest voor KNO-klachten (25%), eczeem (10%) of longklachten (5%).

Als oorzaak voor deze klachten wordt vaak luchtverontreiniging genoemd. Of het besmetten van elkaar op (peuter)school. Ook wordt wel gezegd dat kinderen 'nu eenmaal altijd verkouden zijn'.

Volgens Tinus Smits zijn dat geen afdoende verklaringen. "Een kind dient op zijn afweer te kunnen rekenen. Van tijd tot tijd een verkoudheid, zonder complicaties, is een natuurlijk gebeuren. Maar de groep kinderen die met chronische of steeds terugkerende infecties kampt, groeit angstvallig. En daarvoor krijgen ze keer op keer antibiotica. Een ingrijpend geneesmiddel, dat de kans op weer een infectie vaak alleen maar groter maakt."

Wat is nu het verband tussen die chronische klachten en de algehele afweer? Het hangt allemaal samen met de vraag die veel ongeruste ouders zich bij de eerste prik stellen: mijn baby is nog zo kwetsbaar, zijn die vaccins dan wel goed? Nee, stelt Tinus Smits. "Het immuunsysteem van een paar maanden oude baby is nog kwetsbaar en niet rijp. In deze periode wordt de afweer die het kind van de moeder heeft meegekregen langzaam minder. Het is volop bezig de eigen afweer op te bouwen. Door het geforceerd prikkelen van antilichamen, komt dat proces in het gedrang."

Baby's krijgen in twee maanden tijd maar liefst vijftien vaccins toegediend.

Een kind kan de massieve prikkeling van zijn specifieke afweersysteem door de vele tegelijk en kort na elkaar toegediende ziektekiemen, lichaamsvreemde stoffen en chemische toevoegingen vaak maar moeilijk verwerken.

Het kind wordt gedwongen om zich met de specifieke afweer voor de gevaccineerde ziekten bezig te houden. Hierdoor krijgt het niet de kans de eigen algemene afweer op te bouwen.

Er vindt mogelijk een verschuiving plaats van een cellulaire afweer naar een overwegend humorale afweer.”

“De cellulaire afweer functioneert met behulp van witte bloedcellen. Het vormt als het ware de basisafweer voor het gehele lichaam. De humorale afweer daarentegen werkt met behulp van antistoffen. Dit kun je zien als specifieke afweer bij lichaamsvreemde stoffen. Wanneer kinderen nog maar enkele maanden oud zijn en ze de cellulaire afweer nog aan het opbouwen zijn, kan dat leiden tot een ernstig verlies van de algehele weerstand. Met als gevolg dat er juist in die periode allerlei chronische klachten kunnen ontstaan. De weerstand wordt niet alleen onvoldoende opgebouwd, maar kan zelfs behoorlijk afnemen. De kinderen worden dan dus extra gevoelig voor infecties.”

8

Epilepsie

MAARTEN KREEG DE ENE EPILEPTISCHE AANVAL NA DE ANDERE

Mieke Berkelmans, moeder van Maarten (4 jaar): “De dag na de DTP-vaccinatie had Maarten bijna 40 graden koorts. Hij stond bovenaan de trap en wilde me iets vragen, maar hij kwam niet verder dan ‘mama, ik...’. Hij kukelde naar beneden en kwam boven op zijn hoofd en nek neer. Hij ademde nog wel, maar reageerde nergens op. Ook niet op pijnprikkels. Hij is acht minuten bewusteloos gebleven. In de ambulance kreeg hij tijdens het braken een epileptische aanval, waardoor hij een klem- mond kreeg. Hij kreeg ademnood en werd eerst blauw en daarna paars. Een volledige ademstilstand was het gevolg. Met veel moeite is het gelukt hem weer aan het ademen te krijgen. In het ziekenhuis kreeg hij de ene epileptische aanval na de andere. Hij kwam helemaal los van zijn bedje. ‘We raken hem kwijt’ zeiden de artsen tegen elkaar. Door al deze aanvallen is hij in coma geraakt. Hij is daar weer uitgekomen, maar moest opnieuw leren praten en lopen en zijn geheugen terugkrijgen. Dat lukte beetje bij beetje, maar de epileptische aanvallen bleven.

We hadden nog een lange weg te gaan, werd ons gezegd. Naast absences, waarbij hij helemaal weg was, had hij ook aandachtsschommelingen. Hij staarde dan dromerig voor zich uit en niets drong tot hem door. Ondanks medicijnen werd dat eerder meer dan minder. Er werd zelfs gesproken over opname in een epileptisch centrum.

Maarten ging inmiddels naar de kleuterschool. Eerst een paar uur, toen een halve dag en later een paar dagen.

Een moeder van een klasgenootje vertelde mij over het Post Vaccinaai Syndroom en de behandeling van Tinus Smits. Hij vermoedde dat Maarten niet zomaar gevallen was, maar bovenaan de trap een epileptische aanval had gehad. En dat kon door de vaccinatie zijn ontstaan. "Dat weten we snel genoeg" zei hij. Als dat de oorzaak was, zou Maarten door het toedienen van een gepotentieerd vaccin kunnen opknappen. Niet wanneer er door de val hersenbeschadiging was ontstaan. We hebben overlegd met de kinderarts en neuroloog en die stonden er positief noch negatief tegenover. Ze kenden het niet. We zijn begonnen met de eerste potentie DTP 30K. Maarten reageerde er heftig op, maar de volgende dag was hij ondanks een slechte nachtrust vrij opgeruimd en had hij minder aandachtsschommelingen. Wij dachten nog: nee, we moeten geen spaken zien. Ook van de tweede potentie werd hij eerst ziek, maar al minder. Na een week kregen we reacties uit de omgeving. De juffrouw zei: "zoveel als hij afwezig was, zoveel is hij nu bij de les". Je wilt je als ouder graag ergens aan vasthouden, dus we hadden bewust niet rondverteld waar we mee bezig waren. Daardoor kregen we allemaal objectieve meningen. Mensen zagen dat het beter ging, want de verandering ging niet geleidelijk aan, maar heel snel. Ook de kinderarts en neuroloog merkten een duidelijke positieve verandering. Nu we de hele kuur hebben gedaan, heeft Maarten geen absences en geen aandachtsschommelingen meer. Ook de evenwichtsstoornissen zijn weg. In overleg met de kinderarts en neuroloog hebben we de medicijnen afgebouwd. Hij heeft geen ziekenhuis meer nodig. We beseffen dat dit een extreem succesverhaal is. Ook zijn we erop voorbereid dat er mogelijk nog een kleine terugval kan komen. Maar zelfs de kinderarts adviseert om dan eerst de homeopathische methode te gebruiken. Er is in ons geval steeds een heel goede dialoog geweest met het ziekenhuis. Met Maarten gaat het hartstikke goed, hij is met een inhaalrace bezig."

Epilepsie is een van de moeilijkste onderwerpen binnen het verhaal over PVS. Met name omdat er bij epilepsie op den duur zoveel hersenschade ontstaat, dat het met een homeopathische verdunning van het vaccin moeilijk te ontstoren valt. Het is daardoor minder makkelijk aan te tonen dat het vermoedelijk door vaccinatie is ontstaan.

Epilepsie ontstaat meestal op jonge leeftijd. De oorzaak van de aandoening is vaak een combinatie van erfelijkheid en hersenbeschadiging. Toch hoeft er niet altijd een duidelijk aanwijsbare reden te zijn voor het ontstaan van een (eerste) epileptische aanval. Epilepsie kan als het ware op ieder moment ontstaan. Bij iedereen. Daardoor wordt niet snel aan een verband met vaccineren gedacht. De kans op 'toeval' is bij epilepsie inderdaad groot. Toch zijn er aanwijsbare situaties waarin kinderen met epilepsie aanzienlijk opknapten na toediening van het gepotentieerde vaccin. De aanvallen werden korter en de kinderen hadden minder anti-epileptica nodig.

Sommige ouders hebben zelf (ook) sterk het gevoel dat er een direct verband bestaat tussen het ontstaan van epilepsie en de inenting. Zoals de moeder van een jongetje dat op de dag van vaccinatie zijn eerste epileptische aanval kreeg. Van een kerngezond kind veranderde hij in een hulpbehoevende jongen. Zijn verdere ontwikkeling stopte onmiddellijk.

“Niemand heeft kunnen bewijzen dat het verband met de vaccins er is,” vertelt zij. “Maar artsen hebben mij ook niet kunnen overtuigen dat het verband er niet zou zijn. Het feit dat de eerste aanval op de dag van de vaccinatie begon, is ondanks mijn aandringen niet in het medisch rapport opgenomen. Als er niet eens melding van wordt gemaakt, is bewijsvoering wel erg moeilijk.”

Hoewel de Vereniging voor Epilepsiepatiënten van mening is dat een vaccinatie op zich geen epilepsie kan veroorzaken, erkent zij wel dat er een relatie bestaat tussen het optreden van aanvallen en vaccinaties. Met name als gevolg van een verhoging, bij kinderen die al gevoelig zijn voor koortsstuipen. Ouders van kinderen met epilepsie wordt bij inenting geadviseerd een individuele afweging te maken, te overleggen met (kinderjarts of neuroloog en de vaccinaties in ieder geval te geven in een periode dat het kind in een goede conditie is.

9

Volwassenen en het Post Vaccinaal Syndroom

KITTY BELANDDE DOOR SPIERVERSLAPPINGEN IN EEN ROLSTOEL

Kitty Beemster (21 jaar): "Nadat ik als baby inenting had gehad, merkte mijn moeder dat er iets was veranderd. Als ze mij boven haar hoofd tilde, liep ik helemaal paars aan. Op het consultatiebureau werd dat weggewimpeld. Rond

mijn tiende kreeg ik pijn in de beenspieren, vooral rondom de knie. Dat werd met de jaren erger. Er zijn allerlei oorzaken voor bedacht: groeipijn, zuurfruitallergie, stress. In maart 1998 ging het echt mis, vlak nadat ik een DTP-prik kreeg voor een reis naar Turkije. De spier tussen mijn maag en slokdarm bleef dicht, waardoor het eten in mijn slokdarm bleef, 's Nachts moest ik braken en overdag spuugde ik soms wel twaalf keer. Ik raakte verslapt en lag dagen in bed. Toen ik zo 'n tien kilo was afgevallen, moest ik zelfs aan de vloeibare voeding. Mijn been- en bilspieren waren inmiddels zo slap geworden, dat mijn been scheef ging staan. Ik moest op krukken lopen en verloor ook de spierkracht in mijn armen. Mijn lichaam liet me aan alle kanten in de steek. In juli belandde ik in een rolstoel. Mijn toekomst viel weg. Ik ben uitgebreid onderzocht, maar voor mijn gevoel is er nooit goed naar het probleem gekeken. Vanaf het begin plaatsten allerlei deskundigen mijn klachten in het hokje 'psychogeen'. Ik ging het zelf ook geloven, al voelde het niet zo. Ik zat op dat moment door de hele situatie inderdaad niet lekker in mijn vel. Maar ik voelde dat er iets niet goed was in mijn lichaam. Mijn knieën stonden naar binnen geknikt en mijn handen waren verkromd. Ik moest mijn studie staken. Ik werd van verder onderzoek uitgesloten, omdat het psychisch zou zijn. Dus heb ik zelfverder gezocht. Ik kwam bij een homeopathisch arts terecht, die de diagnose Post Vaccinaal Syndroom vaststelde. Daar had ik nog nooit van gehoord. Ik kreeg homeopathische korrels gericht op het ontstoren van het vaccin en begon weer met fysiotherapie. Daar was ik mee gestopt omdat het mijn spieren zou kunnen slopen als ik een spierziekte zou hebben. Vrij snel ging het wat beter, maar ik zat nog wel in de rolstoel. Mijn homeopathisch arts kwam in contact met arts Yvonne Pernet-de Ridder. Toen zij mijn verhaal hoorde, greep ze radicaal in. Ik moest de homeopathische korrels vier dagen achter elkaar nemen, in plaats van iedere week een keer. Na drie dagen voelde ik me al heel anders. Op de vierde dag zette ik 's ochtends nog moeizaam een paar stappen en 's avonds liep ik de keuken op en neer. Mijn klachten psychisch? Je maakt mij niet wijs dat je psychisch kunt veranderen tussen 's ochtends tien en 's avonds half zes. Ook voor mijn moeder was het een belangrijke bevestiging. Ze was op het consultatiebureau geen zeurende moeder geweest. ”

JOLANDE KON HET DAGELIJKSE TEMPO NIET MEER BIJBENEN

Jolande Cornelissen-van Roessel (35): “In 1987 kreeg ik een hepatitis B-vaccinatie. Ik werkte op een laboratorium in het ziekenhuis en daar werd het geadviseerd omdat ik met bloed en urine in aanraking kwam. Na het eerste vaccin werd ik moe, maar na de tweede was ik compleet geveld. Ik kreeg concentratieproblemen, viel kilo 's af en sliep veel. Ik was uit de running, ik kon

het dagelijkse tempo niet meer bijbenen. Na elke inspanning had ik weer dagen nodig om bij te tanken. Ik had geen reserves meer. Er moest meer in mijn lijf zitten, dat wist ik. Maar ik miste dat laatste stuk energie. Daar kwam nog bij dat ik erg gevoelig was voor infecties. Als iedereen na een griepperiode al lang weer hersteld was, bleef ik ziek. Het heeft bij elkaar tien jaar geduurd. Via mijn zus ben ik bij Tinus Smits terechtgekomen. Toen we met de ontstorings-kuur begonnen, was ik net herstellende van een bevalling. Dus in het begin zag ik dat als reden dat mijn conditie verbeterde. Maar het was wel opvallend: ik kon al snel weer op de wielrenfiets, iets wat ik jaren niet had gedaan. Ik was juist drukker dan daarvoor en toch voelde ik me beter. Er begon weer iets te stromen. Ik had het gevoel: daar ben ik weer. Verbazingwekkend dat de vaccinaties ook na zo 'n lange tijd nog kunnen worden ontstoord. ”

Tot nu toe is PVS voornamelijk besproken als verschijnsel bij babys en jonge kinderen, omdat zij op grote schaal en volgens een vast schema ingeënt worden. En bovendien nog erg kwetsbaar zijn. Maar PVS kan net zo goed bij volwassenen optreden. Iedereen die voor werk of vakantie naar de tropen of ander 'vreemd' gebied gaat, krijgt van de GGD het advies zich tegen bepaalde ziekten in te enten. In sommige landen zijn bepaalde vaccinaties zelfs verplicht. De meeste mensen besluiten om dezelfde reden als bij kinderen die vaccinatie-adviezen op te volgen. Je wilt immers het risico op gevaarlijke ziekten zoveel mogelijk uitbannen. Met als enig belangrijk verschil: als volwassene kun je zelf de risico's afwegen en besluiten wat voor jou het beste zou zijn. Ouders moeten die keuze voor hun kinderen maken.

KLACHTEN VAAK BESTEMPELD ALS 'PSYCHISCH'

De meeste volwassenen met PVS zijn mensen die een griep prik kregen, reizigers, verplegers en artsen in de tropen en soldaten die naar het buitenland zijn uitgezonden. De klachten van deze laatste twee groepen worden ook wel het junglesyndroom genoemd. De griep prik is de laatste jaren erg populair geworden. Het wordt vaak voorgesteld als een makkelijke manier om een lastig verschijnsel uit te bannen. Er zijn zelfs al bedrijven die, om productiviteit te waarborgen, hun medewerkers de griep prik kosteloos aanbieden. Terwijl griep over het algemeen slechts bij risicogroepen, zoals mensen met harten longproblemen of suikerziekte, ernstig kan verlopen. Bij gezonde mensen is dat praktisch nooit het geval.

De gevolgen van zo'n prik kunnen soms heftiger zijn dan de reden waarvoor het wordt toegediend.

MARJAN KREEG IN HET NAJAAR EXTREME SPIERPILN EN HUIDUITSLAG

Marian de Vries (45 jaar): "Omdat ik diabetes heb, is mij altijd geadviseerd de grieprik te nemen. Ik deed dat nooit, omdat ik nooit ziek ben. Maar toen ik wat ouder werd, besloot ik het toch maar te doen. De eerste jaren had ik nergens last van. Een aantal jaren later wel. Een paar weken na de prik begon ik me slechter te voelen. Depressief. Ik kwam niet vooruit. Mijn lichaam deed het niet zoals behoorde. Ik hield vocht vast en had 's morgens bij het opstaan een dik gezicht, dikke vingers, buik en bovenbenen. Ook mijn huid begon reacties te vertonen.

In mijn gezicht kreeg ik vuurrode plekken en het voelde branderig aan.

Bovendien had ik extreme pijn in mijn spieren en gewrichten, wat niet in verhouding stond met de geleverde inspanning. Kortom: steeds in het najaar begon er voor mij een slechte tijd. Zelf had ik wel eens aan de grieprik gedacht, maar volgens de reumatoloog waren daar geen aanwijzingen voor. Bij Tinus Smits kreeg ik verschillende ontstoringen. In het begin had ik heel veel slaap, maar langzaam begon ik me beter te voelen. Ik kreeg weer energie. De uitslag in mijn gezicht verdween, net als de spierpijn. Voor mij is dit alles bij elkaar een teken dat de klachten wel degelijk met de grieprik te maken hadden. Sinds ik ben gestopt met de grieprik, heb ik er geen last meer van gehad. Dat is nu vier jaar geleden. Ik kan me bijna niet meer herinneren hoe slecht ik me toen voelde. Ik geloof in de homeopathische methode omdat die de oorzaak wegneemt, en niet alleen de symptomen behandelt. Zolang ik gezond blijf denk ik er niet aan om de grieprik nog een keer te nemen en mijn lichaam onnodig te belasten."

Je zou misschien verwachten dat het bij volwassenen makkelijker is om PVS te herkennen. Oorzaken van klachten die bij kinderen mogelijk een rol spelen, zoals groeistuipen of overgang van borst- naar gewone voeding, zijn hier uitgesloten. Bovendien kan een volwassene beter duidelijk maken wat de klachten precies inhouden. Toch wordt ook bij hen vaak naar een oorzaak gezocht die ver van het werkelijke probleem af ligt. Klachten krijgen het stempel 'psychisch', 'stress' of 'hormonaal'.

"De link met vaccinatie wordt zelfs nog minder snel gelegd dan bij kinderen", weet Tinus Smits. "De klachten die kunnen optreden, zijn net als bij kinderen zeer uiteenlopend. Voorbeelden zijn concentratiestoornissen, extreme vermoeidheid, wat wel wordt afgedaan als een typisch modeverschijnsel, omdat mensen te veel hooi op hun vork nemen, hartkloppingen, diarree of verminderde spierkracht. Ook kan de behoefte aan seksualiteit verdwijnen. Dat iemand als kind geen last heeft gehad van vaccinaties, wil niet zeggen dat

hij/zij daar op latere leeftijd dus ook geen last van zal hebben. Nieuwe vaccins of herhalings- vaccins kunnen problemen geven, terwijl eerdere vaccins dat niet deden.”

BEHANDELING NET ALS BIJ KINDEREN

“Volwassenen met PVS zijn net als kinderen te behandelen met een homeopathische verdunning van het betreffende vaccin. De behandeling moet heel gericht zijn. Er dient duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen de klachten die vóór de vaccinatie bestonden en de klachten erna. Alleen van klachten die erna ontstonden of verergerden kun je verwachten dat ze verminderen of verdwijnen. Net als bij kinderen zal per persoon uitgezocht moeten worden welk vaccin de klachten heeft veroorzaakt. Ook chronisch medicijngebruik kan tot allerlei klachten leiden. Die moeten duidelijk van PVS onderscheiden worden,” aldus Tinus Smits.

Peter Guinee van de Vereniging Kritisch Prikken adviseert volwassenen die naar de tropen gaan een individuele afweging te maken. “Niet alle vaccinaties die geadviseerd worden, hoefje per se te nemen. Er zijn weinig landen die vaccinaties verplicht stellen. Het advies wisselt per bureau, dus laat je goed informeren. Kijk naar welk gebied je gaat en onder welke omstandigheden je reist.”

10

Diagnose, behandeling en preventie

Wanneer bekend is waardoor de klachten ontstaan, is de volgende stap natuurlijk de behandeling ervan. Dat er een succesvolle methode bestaat om PVS te behandelen, is een van de redenen geweest om dit boek uit te geven. Wie na het inenten complicaties krijgt, hoeft die niet lijdzaam te ondergaan. Of in het geval van de ouders: machteloos toe te kijken. De methode die Tinus Smits en vele andere homeopathische artsen in hun praktijk toepassen, kan in de eerste plaats de lichamelijke en emotionele klachten verminderen of genezen. Daarnaast kan het dienen als middel om de diagnose te stellen.

“Als de klachten na behandeling verdwijnen, is er een verband aangetoond tussen de betreffende klachten en het vaccin. Verandert er niets, dan is die relatie zeer onwaarschijnlijk. Al zijn er uitzonderingen waarbij genezing door

middel van de homeopathische behandeling zeer moeilijk is, zoals in het geval van langbestaande epilepsie. In dergelijke gevallen zullen klachten niet verdwijnen, maar kunnen ze wel minder ernstig worden.”

De behandeling is gebaseerd op een methode van de Zwitserse arts Dr. Senne. Hij paste deze jarenlang toe bij zijn patiënten. Tinus Smits legt uit: “De methode is eenvoudig. Er wordt een verdunde versie van het betreffende vaccin, de vermoedelijke oorzaak van de klachten, toegediend. Met andere woorden: er wordt een homeopathisch geneesmiddel van het betreffende vaccin gemaakt. Door toediening van dit vaccin in de vorm van kleine korreltjes kan de vitaliteit weer hersteld worden. Het middel geeft een soort tegenkracht die precies overeenkomt met de oorspronkelijke versturende kracht van het vaccin. Op die manier kan de ziekteverwekker die in verdunde vorm wordt toegediend, het vaccin ontstoren. Ontgiften.”

Uit het onderzoek van Baas, Pemet-de Ridder en Smits blijkt dat deze methode in 75% van de praktijkgevallen genezing of sterke verbetering opleverde van klachten waarbij reguliere medicatie niet hielp. In 8% van de gevallen was er geen resultaat.

DIAGNOSE STELLEN

‘We kunnen geen verband aantonen’. Dat is zoals gezegd een belangrijke reden waarom de overheid en medische wereld sceptisch zijn over PVS.

Tinus Smits: “Men bedoelt dan eigenlijk: er is geen methode om een verband aan te tonen.

Binnen de reguliere geneeskunde is er geen diagnosemiddel om de link tussen klachten en vaccins aan te tonen. Homeopathie kan dat wel.”

Om te begrijpen hoe homeopathie als diagnostische methode werkt, is het belangrijk eerst te weten hoe homeopathie op zich werkt. Het homeopathisch principe berust op de similia-wet. Het gelijke met het gelijke genezen.

“Het medicijn dat iemand krijgt voorgeschreven moet overeenkomen met het ziektebeeld dat hij/zij heeft. De vitaliteit wordt op die manier geprikkeld om in actie te komen en het evenwicht weer te herstellen.

Homeopathie behandelt niet zozeer de klacht op zich, maar de oorzaak van het probleem. Een homeopatisch geneesmiddel behandelt de diepere energetische verstoring in het lichaam. De bron die de klachten produceert.”

Wat kan dit nu betekenen voor de vaccinaties? “Een vaccin kan op twee manieren klachten veroorzaken. In de vorm van directe weefselschade. Maar meestal door een energetische verstoring die tot chronische klachten leidt.

Door het toedienen van een verdund en gepotentieerd vaccin, kan de werking van het vaccin worden ontstoord. Homeopathie slaat op die manier twee vliegen in één klap. De methode dient als behandeling en er kan een diagnose mee worden gesteld.

Wanneer de klachten na het toedienen van het gepotentieerde vaccin verminderen of verdwijnen, is er een duidelijk verband aangetoond tussen de betreffende klachten en het vaccin. Verbeterd de persoon in het geheel niet, dan is een oorzakelijke relatie met de vaccins zeer onwaarschijnlijk.”

“De diagnose PVS wordt nooit zomaar gesteld. Daar gaat eerst een zorgvuldige ondervraging van de patiënt of de ouders aan vooraf. Als de klachten tijdens een periode van vaccineren zijn begonnen of daarna, is de kans op PVS groot. Het toepassen van de beschreven methode kan uitsluitend bieden. Herkenning en behandeling van dit syndroom kan een eindeloze weg langs andere behandelmethoden en therapieën voorkomen. Wanneer blijkt dat de behandeling met een homeopathische verdunning niet werkt, moet er een andere diagnose worden gesteld.”

Door deze methode toe te passen, blijken artsen beter in staat de aard van de problematiek in te schatten. Ongeacht het resultaat. Want vermoedens van PVS kunnen worden bevestigd of juist weggelaten. Het al dan niet reageren op de klachten helpt bij het vaststellen van de diagnose. Op die manier draagt deze methode bij aan het vinden van de juiste genezingsmethode.

HOMEOPATHISCHE BEHANDELING

Omdat een homeopatisch geneesmiddel zo vaak wordt verdund, is het voor veel mensen moeilijk te geloven dat het nog effect kan hebben. Waarom een homeopathische verdunning? Tinus Smits: “Materiële middelen zijn te grondstoffelijk om gericht de verstoorde energie te kunnen corrigeren. Daarom gebruikt de homeopathische geneeswijze sterk verdunde en gepotentieerde

geneesmiddelen. Het principe van het verdunde geneesmiddel is niet nieuw. Het wordt al toegepast sinds de ontdekking van de homeopathie, 200 jaar geleden door de Duitser Samuel Hahnemann. Als een vaccinatie de oorzaak is van het ziektebeeld, is een homeopathische verdunning van dat vaccin het gelijkende geneesmiddel.

Het juiste geneesmiddel voor PVS is dus het toedienen van het vaccin in een homeopathische verdunning. Na een DKTP-inenting is dat bijvoorbeeld DKTP 30K. Er wordt gekozen voor een behandeling met het vaccin dat 1 op 100 wordt verdund met zuiver water. Dat wordt vervolgens 100 maal krachtig geschud (gepotentieerd). Dit levert een potentie op van 1K. Door deze procedure 30 maal te herhalen, ontstaat de 30K of C30. Hoe hoger de potentie, hoe fijnstoffelijker het geneesmiddel. Oftewel: hoe dieper het doordringt. Deze potenties zijn gebaseerd op algemene homeopathische kennis. Jarenlange praktijkervaring heeft geleerd dat bepaalde potentiëringen de beste resultaten geven.”

“Om een ziekte volledig uit te roeien, is het vaak noodzakelijk om op verschillende energetische niveaus door te dringen en dus geneesmiddelen van verschillende potenties te gebruiken”, legt Tinus Smits uit.

“Bij PVS wordt in de regel gekozen voor een serie van vier verschillende potenties. De 30K, de 200K, de MK (1000K) en de XMK (10.000K). De geneesmiddelen bestaan uit korreltjes die in de mond smelten. Hierbij moet je geen water drinken. Een half uur voor en een half uur na de inname mag je ook niets eten en geen tanden poetsen. Het middel kan dan rustig inwerken, zonder invloed van andere stoffen.”

“Bij alle homeopathische geneesmiddelen bestaat de kans dat er een verergeringsreactie optreedt. Dat kan ook bij een van deze vier potenties gebeuren. Het duurt doorgaans niet lang en is meestal niets om bezorgd over te zijn.

Als de reactie volgens het eigen gevoel toch niet klopt, is het raadzaam om contact op te nemen met de behandelend homeopathisch arts. Als er een verergeringsreactie optreedt, moet worden gewacht met het toedienen van de volgende potentie. De eerdere potentie moet dan eerst nog een keer worden herhaald. Net zolang tot de reactie erop verdwenen is. Meestal is dit na een of twee keer. Pas dan is het tijd voor de volgende potentie van de serie.”

“Naast verergering van de bestaande klachten, kan er ook koorts optreden. Dit is een van de meest voorkomende reacties op de behandeling. De koorts hoeft op zich niet verder te worden behandeld. Maar ook hiervoor geldt: neem bij ongerustheid contact op met de behandelend homeopatisch arts. Als een kind kwetsbaar is of de ouders een heftige reactie verwachten, is het beter om de serie potenties over een langere periode te verspreiden. Bijvoorbeeld iedere week een andere potentie, in plaats van ieder dag. Over het algemeen zijn de klachten na drie tot vijf series helemaal verdwenen. Bij ernstige klachten zijn meer series nodig. “

“Het kan zijn dat de complicaties zijn begonnen na bijvoorbeeld een DKTP-inenting, maar dat er inmiddels ook een BMR is gegeven. In dat geval is het raadzaam om toch eerst de BMR te ontstoren en daarna de DKTP. Volgens homeopatisch principe moeten (mogelijke) oorzaken altijd in omgekeerde volgorde worden genezen. Wat het laatst is gekomen, moet het eerst worden verwijderd. Er kan namelijk een soort stapelingseffect optreden. Ook al is het laatst gegeven vaccin niet zo ernstig, het kan toch een verergerende factor zijn (geweest) bij het ontstaan van de klachten.”

Met deze methode bestaat een goede kans dat de klachten zullen verdwijnen. 100% zekerheid geeft het, net als ieder ander geneesmiddel, nooit. Uit de onderzochte situaties van de artsen van de VHAN was het merendeel van de behandelingen effectief en trad er een sterke verbetering op. Sommige artsen kiezen ervoor om deze behandeling te begeleiden met een constitutiemiddel.

Dit is een homeopatisch geneesmiddel dat past bij de persoon, en niet direct is bedoeld voor een bepaald soort klacht. Het principe van een constitutiemiddel is het gehele gestel van een persoon weer in balans te brengen. En daarmee indirect ook de bedoelde klacht.

PREVENTIE

Dat er behandeling mogelijk is, is voor betrokkenen al een enorme winst. Toch kijken we graag nog een stap verder. Is er dan niets om de reactie op vaccinaties te voorkomen? Nee, luidt het stellige antwoord van de overheid. ‘Als dat wel mogelijk zou zijn, liet natuurlijk niemand zulke reacties optreden.’

Alleen voor het ontstaan van koorts wordt er een oplossing geboden. Namelijk door een kind in overleg met de arts van tevoren een koortswerend middel te geven. Volgens Tinus Smits laat de homeopathische methode een andere kant

van het verhaal zien en draagt deze wezenlijk bij aan het voorkomen van klachten.

Naast diagnose- en behandelingsmiddel dient het ook als preventie. De arts adviseert twee dagen voor vaccinatie een gepotentieerde versie van het te geven vaccin toe te dienen. “Daarmee wordt in feite een bescherming op vitaal niveau aangebracht, zodat het vaccin die niet kan verstoren. Het lichaam wordt gewaarschuwd: er komen kunstmatige ziekten aan. Het kan voor evenwicht zorgen.” “De preventie bestaat uit het toedienen van het gepotentieerde vaccin (bijvoorbeeld een DKTP 200), twee dagen voor de vaccinatie. Na de vaccinatie wordt dit nogmaals herhaald. Volgt er de komende tijd geen nieuwe vaccinatie meer, dan is het aan te raden om een maand later nog eens het gepotentieerde vaccin te geven in oplopende potenties van 30K, 200K, MK en XMK. Op deze manier kunnen mogelijke verstoringen op een dieper energetisch niveau worden gecorrigeerd.

Door eigen praktijkervaring en die van collega kinderarts Yvonne Pemet-de Ridder, blijken aanzienlijk minder kinderen PVS te krijgen door het vooraf voorschrijven van dit gepotentieerde vaccin.

Er is hierbij een vergelijking gemaakt tussen jaren waarin het middel wel en niet werd voorgeschreven.”

Ook al zijn de praktijkervaringen hoopgevend; het is niet uitgesloten dat er ondanks preventieve maatregelen toch klachten ontstaan. De werking van het preventiemiddel kan eenvoudig worden onderzocht en bewezen met behulp van dubbelblind onderzoek. Hierbij zou een grote groep kinderen het middel toegediend moeten krijgen voor de inenting en een even grote groep niet. Dergelijk onderzoek is een van de aanbevelingen die Tinus Smits doet voor het vaccinatiebeleid in de toekomst.

NIET OP EIGEN HOUTJE

“Preventieve maatregelen met een 200K zoals hierboven beschreven staat, kun je zelf nemen. Voor de behandeling van bijwerkingen van vaccinaties is het altijd zaak dit onder begeleiding van een homeopathisch arts te doen die op de hoogte is van de in dit boek beschreven methode. Die is in staat de reacties te interpreteren en verergeringsreacties die kunnen optreden te behandelen.

Soms is ook een vervolgbehandeling met andere (homeopathische) geneesmiddelen nodig. Genezing is een, soms lang, proces waarin steeds opnieuw beslissingen moeten worden genomen. Begeleiding is daarbij van essentieel belang. In iedere regio zijn homeopathisch artsen die op de hoogte zijn van PVS,” aldus Tinus Smits.

12

Vaccineren kan ook anders

“Met vaccinaties lopen we dan misschien de kans op vervelende bijwerkingen, maar er is geen alternatief. Ja, niet inenten. En dat wil ik niet.’ Zo redeneren veel ouders die stilstaan bij de gevolgen van vaccinaties. Een misvatting. Want er zijn wel degelijk alternatieve manieren van vaccineren die de kans op bijwerkingen kunnen verminderen. Omdat een afwijkende behandeling door het consultatiebureau en de sociale omgeving meestal sterk wordt afgeraden, is daar een flinke dosis moed voor nodig.

Wie stilstaat bij de gevolgen van vaccins, krijgt vaak van allerlei kanten te horen hoe noodzakelijk het vaccineren is. Vaccineren beschermt tegen infectieziekten die de gezondheid, soms blijvend, ernstig kunnen schaden. Bovendien luidt de algemene opvatting dat door te vaccineren, deze ziektes wegblijven uit ons land.

De algemeen beschikbare voorlichtingsbrochure Vaccinaties voor kinderen en jongeren, 44 vragen van de Landelijke Vereniging van Entadministraties en het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport meldt: ‘Als er onvoldoende of helemaal niet meer zou worden ingeënt, zullen ernstige ziekten, die in Nederland al tientallen jaren niet of nauwelijks meer voorkomen (zoals difterie, tetanus, rode hond), onherroepelijk weer terugkeren. (...) Ziektekiemen kunnen uit het buitenland worden geïmporteerd. Door het toenemende reizigersverkeer wordt die kans steeds groter.’

Het belang van vaccineren treft dus niet alleen de individuele persoon, maar ook de gemeenschap om hem/haar heen. Om die reden zijn er kindercrèches

die niet-ingeënte kinderen weigeren toe te laten. Omdat er in Nederland geen vaccinatieplicht bestaat, is zo'n weigering onwettig.

Ouders die hiertegen bezwaar maken, staan dus in hun recht. Toch zorgt een dergelijke opstelling van crèches voor onzekerheid bij ouders. De angst dat verdwenen ziekten, weer zullen terugkeren, draagt eraan bij dat je 'het niet kunt maken' om niet of anders te vaccineren.

SCHIPPEREN TUSSEN GEVOEL EN SOCIALE DRUK

Vaccineren is in Nederland, in tegenstelling tot andere landen in Europa, niet verplicht. Al is het binnen de politiek wel een onderwerp van discussie. Zeker wanneer de media berichten over kinderen die zijn gestorven aan een ziekte waarvoor ze niet waren ingeënt. Onder politici leeft het idee dat de politiek moet ingrijpen als de zorg voor kinderen in gevaar komt.

Vaccineren is dan misschien (nog) niet verplicht in Nederland; wie met kleine kinderen bij het consultatiebureau komt, merkt al snel dat men ervan uitgaat dat je je kind zonder twijfel laat inenten. Er wordt niet zozeer gevraagd óf en uitleg gegeven waarom, maar alleen verteld wanneer de vaccinaties zullen plaatsvinden.

Het aantal ouders dat vanwege de mogelijke medische gevolgen twijfelt aan de veiligheid van vaccinaties, is veel groter dan vaak lijkt. Pas als je vraagt naar het gevoel dat de ouders hebben over het vaccineren, blijken velen er niet zo gelukkig mee te zijn. Hun gevoel zegt dat er iets niet klopt. Er worden steeds meer vraagtekens gezet bij het standaard vaccineren.

De Vereniging Kritisch Prikken merkt dat aan een toenemend aantal aanvragen om duidelijke informatie. Wat houden die vaccins precies in? En mijn kindje is nog zo klein, kan dat wel goed zijn?

Begrijpelijke vragen, want vaccineren is een belangrijke medische stap. Maar veel mensen die dergelijke twijfels uitspreken, voelen zich niet serieus genomen. Door de medische deskundigen ('U hoeft zich echt geen zorgen te maken') en door de omgeving.

De sociale druk van de omgeving is groot, waardoor ouders sterk schipperen tussen hun eigen gevoel en de gangbare opvatting om hen heen. Hun angst voor mogelijk schadelijke gevolgen van de vaccinaties wordt vaak eenvoudig weggewimpeld.

Een bijkomend probleem is dat veel ouders niet weten waar ze aanvullende informatie kunnen krijgen. Bovendien hebben velen de indruk dat ze niet van het landelijk vaccinatieschema kunnen afwijken. Maar dat kan wel.

Je kunt daar als ouder je eigen verantwoordelijkheid in nemen.

Tinus Smits doet de volgende aanbevelingen ten aanzien van het standaard vaccinatiebeleid voor kinderen. Aanbeveling 2 en 5 t/m 8 van de hierna volgende opsomming gelden ook voor de situatie van volwassenen.

1. Later beginnen met vaccineren

“Met vaccineren kun je het beste zo vroeg mogelijk beginnen om zo snel mogelijk bescherming te bieden’, wordt er gezegd. Dat is een voor de hand liggende gedachte. Maar iedere ouder weet hoe kwetsbaar een baby van twee maanden nog is. Er is een geleidelijke overgang van de afweer die een baby van de moeder meekrijgt naar een eigen afweer. Een paar maanden oude baby is dus nog volop bezig zijn eigen afweer op te bouwen. Geforceerde prikkeling van dat systeem brengt die ontwikkeling in het gedrang. De algehele afweer moet eerst voldoende zijn opgebouwd, voordat je met vaccinaties begint. Uit bloedonderzoek waarbij een aantal essentiële kenmerken in het immuunsysteem zijn onderzocht, blijkt dat immuunsysteem pas na anderhalf jaar optimaal volgroeid te zijn.” Tinus Smits adviseert om pas met tien maanden te beginnen met vaccineren in plaats van met twee maanden. “Een compromis.”

2. Vaccins zo veel mogelijk apart geven

“In de praktijk blijken met name combinatievaccins klachten op te leveren”. Daarom pleit Smits ervoor zo veel mogelijk vaccins apart te geven. In de eerste plaats de Hib. “In de Verenigde Staten gebeurt dat al. Aanvankelijk was het ook de bedoeling om de Hib apart te geven van de DKTP, omdat het een te grote belasting zou zijn voor het kind. Omdat het organisatorisch niet haalbaar was, is alsnog besloten ze samen te geven. De DKTP of DTP kunnen daarom ook beter niet samen worden gegeven met de BMR. Bij negenjarigen gebeurt dat nu wel. Verder is uit onderzoek gebleken dat de DKTP veel meer klachten geeft dan de DTP. Bij kwetsbare kinderen of kinderen die sterk hebben gereageerd op een eerdere vaccinatie, zou veel vaker een DTP moeten worden gegeven.

We hebben overigens in de praktijk ervaren dat kink-hoest homeopathisch goed te behandelen is.

Omdat de huidige kinkhoestvaccinatie veel bijwerkingen geeft en niet erg effectief is, zullen we opnieuw moeten evalueren hoe zinvol de huidige kinkhoestvaccinatie is.”

3. Langere intervallen tussen de vaccins

“Een maand na de eerste vaccinatie wordt al de tweede gegeven.” Tinus Smits adviseert daar in ieder geval twee maanden mee te wachten. “Het kind krijgt dan iets langer de tijd om zich te herstellen van het eerste vaccin.”

4. Zijn alle vaccins wel noodzakelijk?

“Bekijk goed of alle vaccins wel noodzakelijk zijn, afhankelijk van de ernst en het verloop van de ziekte en het risico dat een kind loopt een bepaalde ziekte te krijgen.”

5. Zorgvuldige inventarisatie van reactie op eerdere vaccins.

Bij klachten dient eerst goed onderzocht te worden hoe die zijn ontstaan, voor het kind opnieuw vaccinaties krijgt toegediend. “Het wegwuiven van bestaande klachten, maakt een situatie van kwaad tot erger.

Dit onderzoek zou mijns inziens veel strenger moeten gebeuren. Herhaal nooit een vaccin dat hoge koorts, hartverscheurend huilen, convulsies, astma, eczeem, karakterveranderingen, motorische terugval of ontwikkelingsstoornissen tot gevolg had. De risico's kunnen groter zijn dan het mogelijk ziek worden waarvoor wordt ingeënt. Bovendien geeft de eerste vaccinatie de meeste bescherming tegen de ziekte”, aldus Smits.

6. Eerst volledig herstel

“Kinderen met vermoedelijk PVS moeten eerst genezen voordat ze een nieuw vaccin krijgen toegediend. Pas wanneer de klachten volledig zijn genezen, kunnen eventuele volgende vaccinaties worden gegeven.”

7. Vaccineer nooit een ziek kind

“Laat kinderen niet inenten wanneer ze ziek zijn, een verhoging of koorts hebben, verkouden zijn of duidelijk ander gedrag vertonen dan normaal. Vaak wordt geadviseerd om de vaccinaties toch door te zetten, omdat het geen schade zou kunnen aanrichten. Mijn ervaring laat het tegendeel zien. Juist als kinderen niet

lekker zijn, is hun immuunsysteem met iets anders bezig, namelijk de beginnende ziekte. Een cocktail met vaccins verhoogt dan de kans op PVS.”

8. Vooraf een gepotentieerd vaccin geven

“Door een vaccinatie met een homeopathische verdunning te begeleiden, zijn eventuele bijwerkingen te voorkomen.”

Vooral de eerste drie aanbevelingen kunnen problemen geven bij het consultatiebureau of de GGD. Wanneer ouders van het standaard

vaccinatieschema willen afwijken, kunnen ze in eerste instantie een negatieve reactie krijgen of weinig medewerking. Omdat er in Nederland geen vaccinatieplicht is, mag je als ouder zelf de beslissing nemen. Ouders die toch achter hun eigen keuze blijven staan, moeten soms een verklaring tekenen dat ze de volledige verantwoordelijkheid voor de gezondheid van hun kind dragen. Iets wat nogal intimiderend kan overkomen. De reactie wisselt uiteraard per bureau.

Om van het standaard vaccinatieschema af te wijken, moet je goed op de hoogte zijn van de alternatieve manieren van vaccineren. De Vereniging Kritisch Prikken adviseert ouders daar de tijd voor te nemen. "Als ouder ben je nog nauwelijks aan je kindje gewend, of de eerste vaccinatie staat al voor de deur. Laat je niet opjagen door de deadline van die eerste inenting. Maar neem de tijd om de voor- en nadelen tegen elkaar af te wegen."

Ouders die nadenken over de nadelen van vaccinaties, krijgen vaak teruggekoppeld: je wilt toch het beste voor het kind? Natuurlijk. Dat wil iedere ouder. En juist daarom is het voor deze ouders belangrijk om volledige informatie te krijgen en kritisch naar de medische handeling te kijken. De gezondheid van hun kind is te belangrijk om zonder nadenken aan voorbij te gaan.

Informatie

Via de hieronder volgende adressen kunt u aanvullende informatie over inenten verkrijgen:

Website Tinus Smits

internet: www.tinusmits.nl

Nederlandse Vereniging Kritisch Prikken

internet: www.nvkp.nl

Belgische Vereniging Preventie Vaccinatieschade

internet: www.vaccinedamage-prevention.org

Het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (R.I. V.M.)

Internet: <https://www.rivm.nl/>

Gezondheidsraad

Internet: <https://www.gezondheidsraad.nl/>

Ministerie van Volksgezondheid

Internet: <https://www.rijksoverheid.nl/ministeries/ministerie-van-volksgezondheid-welzijn-en-sport>

Vereniging van Homeopathische Artsen in Nederland

internet: <https://vhan.nl/nieuws/>